Ludas Matyi
XVII. évfolyam 4. szám. 1961. január 26.
Ára: 1 forint

Kaján Tibor rajza

Jobb félni, mint megijedni!

Toncz Tibor rajza

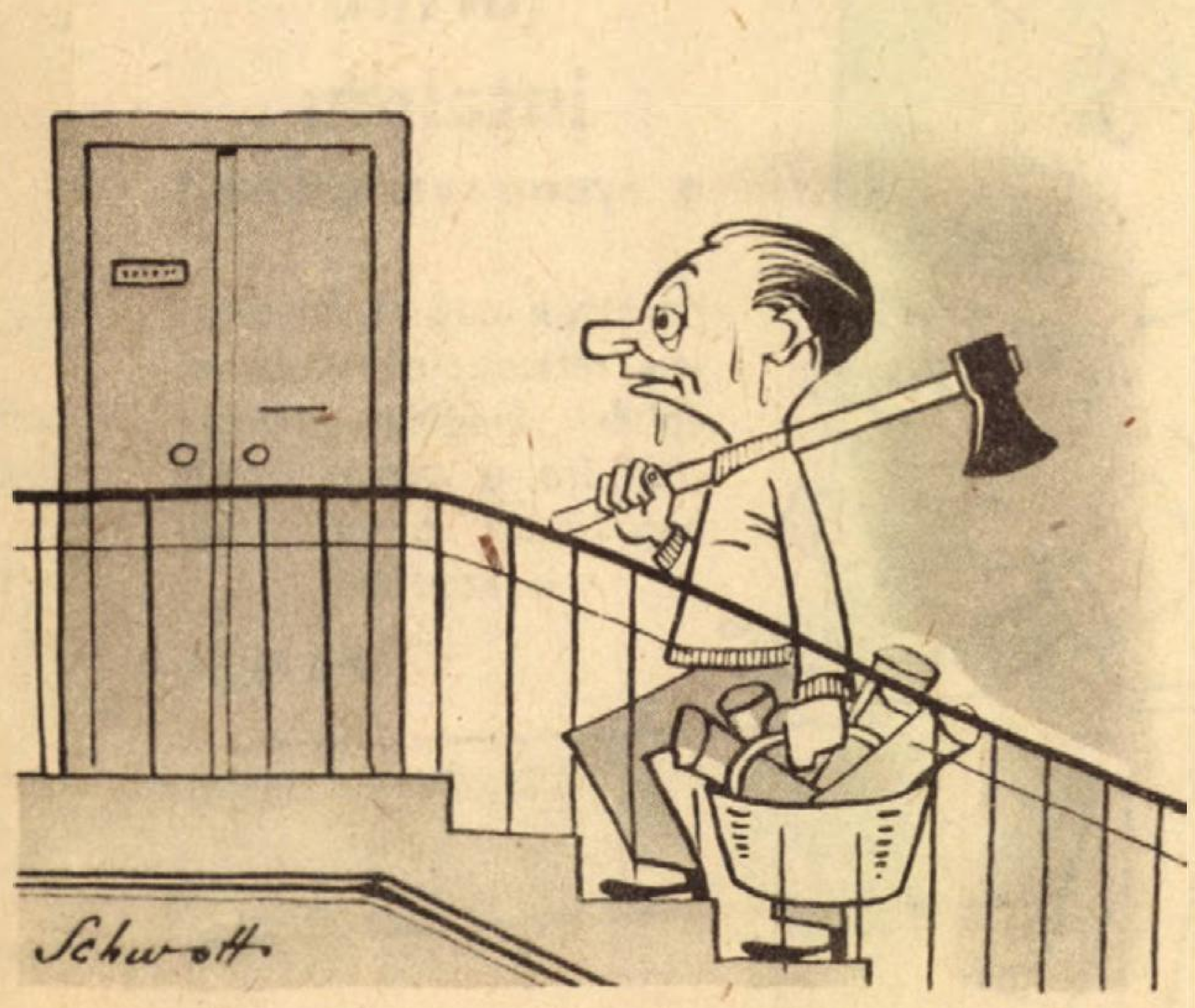
Jelzőtábla

Hegedűs István rajza

Férfidivat

Schwott Lajos rajza

Ezt hordjuk télen.

S. Krugoramov:

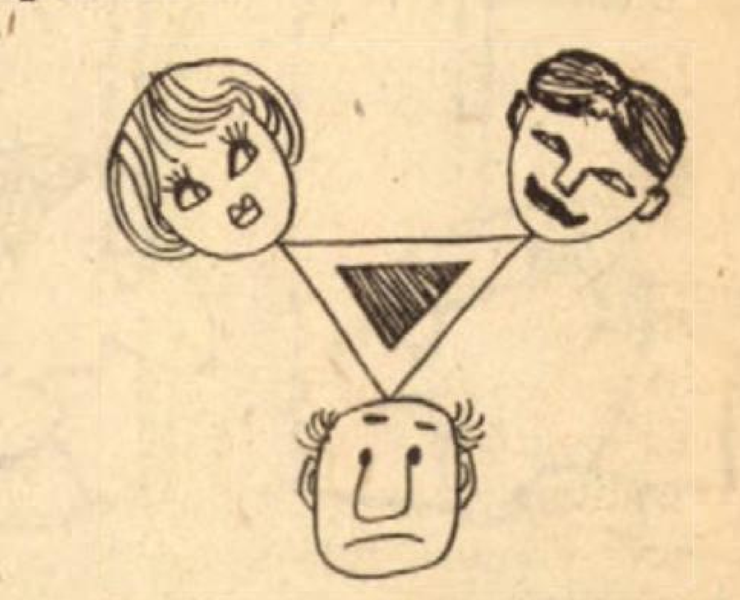
Megint a háromszög

(Filmkritika 2061-ből)

Megint a háromszög. A jó öreg, kiérdemesült, egyenlőszárú háromszög. Olyan dolog, ami még most is szívdöglesztő hatással van a mozilátogató dédmamákra, ha visszaemlékeznek ezekre a melodrámákra az évszázados múltból.

Megint köbnégyzetnyi könny, mely a Masa nevű hősnő szeméből ömlik, és amely felér ugyanannyi köbnégyzetnyi szenvedéssel a háromszög két másik befogójának, Koljának és Misának részéről. Ezek a hősei a „Kozmikus vihar" című új filmnek. (Gyártotta a „2. Szputnyik Kino- és Telefilm stúdiója", rendezte N. Figovszkij.)

Ezúttal a cselekmény egy közepes méretű aszteroidon játszódik. Masa, a főhősnő, hosszas űrutazás után visszatér családi fészkébe. Ámde jaj! — a fészek már nem létezik. Kolja, a férje, a nagy tudós, repülést tervez a Vízöntő csillagzatra, s közben beleszeret a munkatársnőjébe, Katjába. A leányzó szívesen fogadja az udvarlását, annál is inkább, mert a hosszú űrutazás alatt megszűnt a kapcsolat a rakéta és a Föld között, és azt hiszik, hogy Masa elpusztult.

Amikor Masa megérkezik boldog vetélytársa otthonába, senki sem ismeri fel. Érzelmes sanzont játszik elektrogitáron az első, sikertelen Vénusz-expedícióról. A megrendült férj felismeri volt feleségét, de Masa hajthatatlan. Magával viszi kedves elektrogitárját, és elhagyja a gyűlölt aszteroidot.

A cselekmény később a megszokott séma szerint bonyolódik. Az öreg marslakó szerelmes Masába, de nem nyilatkozik. Férfiasan adoptálja Masa gyermekét, aki akkor született, amikor előadást tartottak az egyik mesterséges szputnyikon. A fiatal konferanszié, Misa szereti Masát, de nem talál viszonzásra. A magára hagyatott anya hű marad az álnok tudóshoz.

A film hibái közt nem a tartalom silánysága az utolsó. Figyeljük csak meg, milyen ügyetlenül alkalmazzák a mozi korszerű, mesterségbeli fogásait. Például egyes jelenetekben a sztereohang olyan messziről érkezik, hogy a nézők egyáltalán nem hallják a teremben, ezzel szemben kitűnően hallható a szomszéd vállalatban, a Hold zöld övezetében, és zavarja a kertészeket gondolataik összpontosításában.

Összegezzük a mondottakat. Az eredmény kiábrándító. Még egy ásatag melodráma, melyet új kosztümbe öltöztettek. Most odatálalják a nézők elé, akik pedig korszerű, élenjáró, bolygóközi művészetet követelnek.

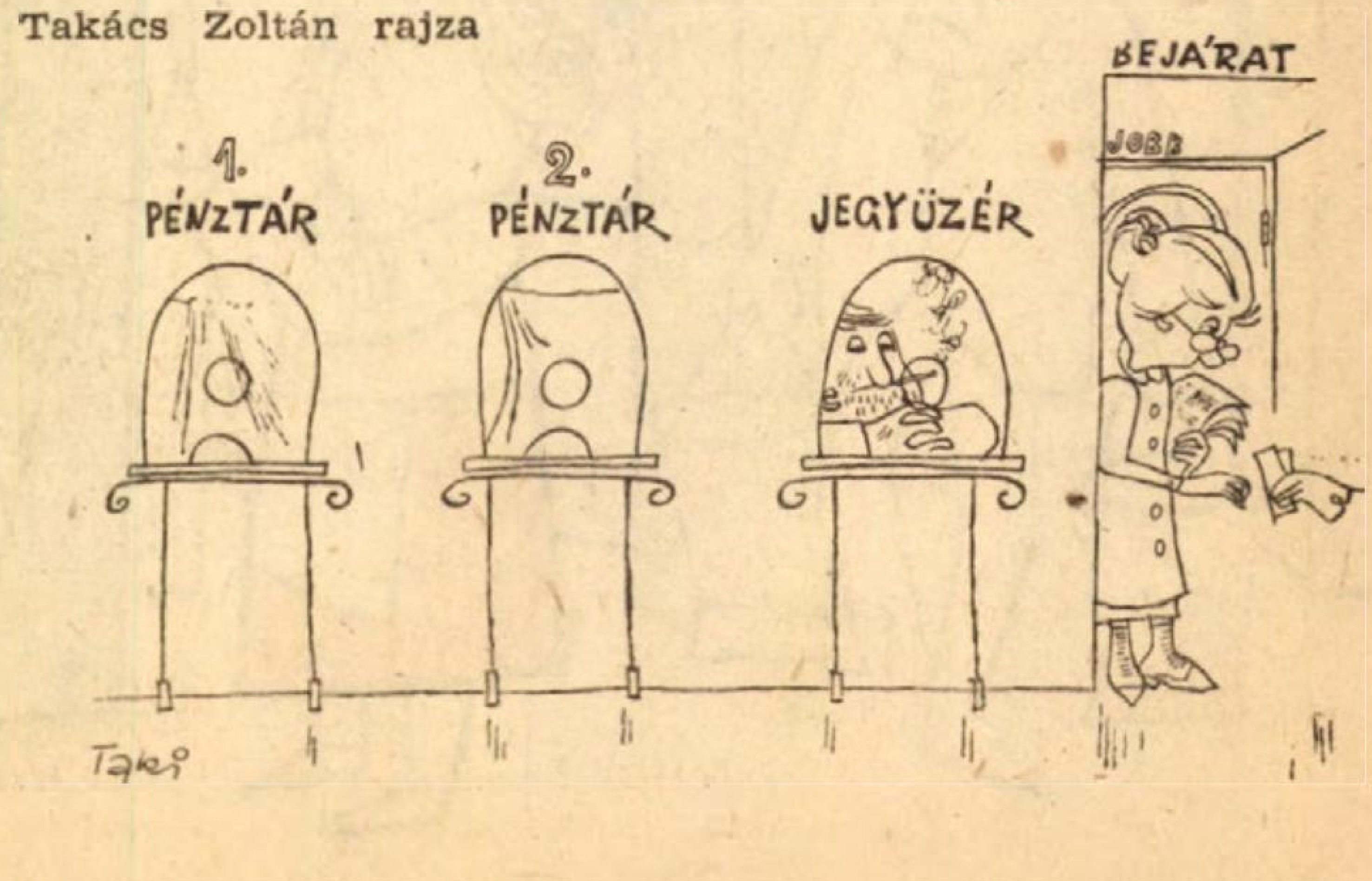
Mintegy száz évvel ezelőtt a Filmgyártási Főigazgatóság két párhuzamos osztályra oszlott: Jó filmeket gyártó Igazgatóságra, és Rossz filmeket gyártó Igazgatóságra. És ha a Rossz filmeket gyártó Igazgatóság azóta is a legnagyobb lendülettel dolgozott, ugyanezt nem lehet elmondani a szomszédjáról. A Jó filmeket gyártó Igazgatóság még ma is alig áll a lábán...

Hát mi lesz, elvtársak? Száz éve már!

Oroszból fordította Pogonyi Antal

Komplett mozi

Takács Zoltán rajza

LAKNAK-E ÉRTELMES LÉNYEK A MARSON?

A közelmúltban megint divatbajött a vörös bolygó, a Mars, s egyes tudósok szerint nemcsak valamiféle szerény szerves élet valószínű a Marson, hanem feltehető az is, hogy föld alatti (pontosabban Màrs alatti) óceánjai vannak. A fő kérdés azonban nem ez. Néhány rongyos egysejtűért vagy titkos óceánért nem érdemes ötvenmillió kilométert kutyagolni a világtérben. Annál izgalmasabb az a kérdés, amelyet a fantasztikus regények írói bátran felvetnek: vannak-e értelmes lények a Marson? Mint mindent, ezt is csak a személyes tapasztalat döntheti el. Egyetlen szavahihető embert ismerek, saját magamat, vagy másként kifejezve: csak azt hiszem el, amit látok.

Mivel szerencsére az űrhajógyártás már olyan magas fokon áll, hogy kisfogyasztású magánűrhajók is kerültek forgalomba, egy kis összeköttetéssel sikerült egy ilyen járműre szert tennem. Becsomagoltam néhány könyvet az útra, egy kis algát a tarisznyába, aztán uccu neki, útrakeltem. Néhány hónap alatt elértem a Marsot, az Egyenlítő melletti nagy csatorna mellett szálltam le, s azonnal megismerkedtem egy idősebb marslakóval, egy jómodorú mérnökkel. Az illető kedvesen érdeklődött aziránt, hogy jól utaztam-e, nem volt-e defektem, nem kerültem-e meteorzáporba, s más sablonos, udvarias kérdéseket tett fel. Bőbeszédűen tájékoztatott a helyi viszonyokról, elmondta, hogy a csatornaépítkezés jól halad előre. Hagytam beszélni, noha engem nem ez érdekelt. Egyenesen nem térhettem rá jövetelem céljára, inkább óvatosan néhány kérdést tettem fel neki. Az eredmény megdöbbentő volt.

A marslakó nem értette, miért nem jár gyakrabban a 43-as autóbusz.

Nem értette, miért rossz a Club pipadohány.

Nem értette, miért cserélik el az ingeket a Patyolatban.

Nem értette, miért nem jobbak a magyar filmek.

Nem értette, miért tűnik el időnként az ementáli sajt.

Nem értette, miért alakítanak át egy üzletet egymás után többször is.

Nem értette, miért esett ki Berczik Londonban.

Nem értette, miért szemetesek a pesti utcák.

Nem értette, miért kapott ki a Dózsa Lisszabonban.

Nem értette, miért nincs az, amit keresünk, és miért keressük azt, ami nincs.

Nem értette, miért fúrják egymást az emberek.

Nem értette, mi a baj a fiatalokkal, az öregekkel, és a középkorúakkal.

Nem értette, miért gorombáskodnak az emberek egymással a villamoson, az autóbuszon, a trolin, az utcán.

Nem értette, mire való a tűsarok, a mellény és a narrátor.

Felolvastam neki egy sereg verset. Azokat sem értette. Általában semmit sem értett. Csak bámult rám mindhárom lilacsíkos szemével, és zavartan tárta szét csápjait.

Csalódottan hagytam ott, és kénytelen voltam leszűrni a szomorú tanulságot: nincsenek értelmes lények a Marson.

Feleki László

Váltás

Toncz Tibor rajza

– Na, ott jön az új sofőr! Kíváncsi vagyok, hogy mit tud!

Ha ez így megy tovább

– Tanító néni, tessék engem elengedni, tizenegykor lesz a válóperem!

Vezetőségi tag lett az asszony

– Ne duzzogj János, a háztájiban te maradsz a gazda!

Csak finom likőr kapható a cukrászdákban

Várnai György rajza

– Mondja, hogy tudott így berúgni?
– Drágán!!

Összecsendült két pohár...

Schwott Lajos rajza

LEVÉL az éberségtől

Kedves Portás Kartárs!

Ne haragudjék, hogy kéretlenül bár, de megvédem az éberség elmulasztásának vádjával szemben. Ön ugyanis megtette a kötelességét! Amikor a kis kézikocsit a gyárudvar széles betonútján az Ön által őrzött főkapu felé látta közeledni, imigyen szólt ki a portásfülkéből:

— Hová, hová oly sietve azzal a nagy hegesztővel?

Jóska a kiskocsi mögül illendően felelte, hogy nem messzire viszik, csak ide szembe az Anódba. A társa, Jani, aki a kiskocsi mellett haladt, egyetlen szót sem ejtett, csupán a jobb mutatóujját emelte tiszteletteljesen a halántékához, köszönésképpen.

A gyár e két ifjú dolgozójától visszafelé útjukban Ön már semmit sem kérdezett, mivel a két fiatalember hegesztőkészülék és kézikocsi nélkül tért vissza a gyárba. De különben mit is kérdezett volna? Önt nem társalgás okából állították a portásfülkébe, hanem azért, hogy jól vigyázzon a gyár vagyonára.

A két jóbarát is tudta ezt, s talán ezzel indokolható, hogy nem vittek ki több hegesztőkészüléket a gyárból, de azért nem akartak teljesen tétlenül maradni. Ilyen napfényes délelőttnél alkalmasabb időpontot aligha találhattak volna arra, hogy a gyárudvar egyik sarkában, a klubhelyiség mögötti területen, a kerítésnek támasszanak egy hatalmas létrát. Már-már azon gondolkoztak, hogy visszaballagnak a műhelybe, és kihoznak néhány nyaláb szerszámot, drága vidia-késeket, fúrófejeket, sőt még néhány kisebbfajta motort is, de csábította őket a kerítés tövében fekvő hosszú vasrudak tömege, a sok lemez, festett henger és a rengeteg értékes heverő alkatrész. Az egyik fiú a létra tövéből egymás után adogatta fel a holmikat a kerítés tetején lovaglóülésben elhelyezkedett társának, aki onnan a gyárkerítés túlsó oldalára, ki az utcára, dobálta le a drága lemezeket, vashengereket, satöbbit, miközben Ön, alig száz méternyire onnan, a főkapunál, élvezte a téli napsütés áldásdús melegét.

Még szerencse, hogy nem sokkal később, amikor a két fiú egy tízliteres demizson borral, vidám hangulatban belépett a gyárkapun, győzött Önben a jó portás-

hoz illő éberség: megállította őket a portásfülke előtt, és megtudakolta, hogy vajon mit akarnak becsempészni a gyárba. Gondolom, benzint vagy valami más folyékony robbanó anyagot gyanított.

— Bor ez, méghozzá muskotály — szólalt meg a két gyerek egyszerre. — Magának hoztuk, portás bácsi, a szajréért...

*

Azt hihetné az olvasó, kedves Portás Kartárs, hogy mindez csak fantázia szüleménye. Közölnöm kell tehát, hogy a két fiatalember hivatalos megbízásból dézsmálta meg ilyen bonyolult módon és fényes nappal a társadalmi tulajdont. A gyár vezetői ugyanis kíváncsiak voltak arra, hogyan őrzik a gyárat, elkapják-e a tolvajokat. S ha netán Ön kételkedne abban, hogy mindez így történt, akkor sürgősen tekintse meg az erről készült fotókat a saját gyárának, az Április 4. Gépgyárnak „Kazán" című üzemi lapjában. Mert a két fiút követő fotóriporter a lopási akció minden mozzanatát megörökítette, és így nincs azon csodálkozni való, hogy az bántja Önt legjobban: ha már a szeme előtt lopták el a gyárat, legalább a fotóriportert észrevehette volna...

Földes György

Jucika kettesben

Pusztai Pál rajza

Egy sláger születésére

Gyakran keresnek fel kezdő, fiatal táncdalszerzők azzal a kéréssel, hogy vegyem műsorra új szerzeményeiket, illetve, hogy műveikről mondjak bírálatot.

Vannak közöttük tehetségesek, de egyben mindegyik azonos: mind percek alatt szeretne világsikert aratni szerzeményével. Ennek érdekében azután sokféle eszközt hajlandók igénybe venni. Vannak szisztematikus, vannak erőszakos, sértődős, dühös, vannak korrupt, áldozatkész, sőt „kéz-kezetmos" slágerszerző-terjesztők.

Hogy mitől válik egy szám népszerűvé, azt nehéz előre eldönteni. A „nép ajka", melyen a sláger naponként elhangzik, az úgynevezett „suszterinasok által fütyült" dal, döntötte el a múltban egy-egy sláger sikerét. Napjainkban ez annyit változott, hogy a „suszterinasból" cipőipari tanuló lett.

Nos, a minap azzal fordult hozzám egy közismerten nagyon aktívan terjeszkedő ifjú szerzőtárs, hogy vegyem műsorra az egyik új táncdalát, mely – mint mondotta – olyan nagy sláger, hogy az utcán fütyülik.

– Tudom, hogy nagyon népszerű a számod, egyik nap magam is hallottam fütyülni az utcán – mondtam neki őszinte örömmel.

– Mikor? – kérdezte ő érdeklődve.

– Szerda délután.

– És ki volt az illető?

– Egy suszterinas – vágtam rá könnyedén.

– És mondd – kérdezte még kiváncsiban – nem tudnál visszaemlékezni rá, hogy hol hallottad?

– De igen, a Rákóczi úton – feleltem.

– De pontosabban! Melyik részén?

– Körülbelül a Luther utca sarkánál lehetett.

– És ha nem haragszol – kérdezte aggodalmas arccal –, körülbelül hány óra tájban lehetett?

– Pontosan emlékszem rá. Fél öt volt.

– A gazember! – kiáltotta magából kikelve a szerzőtárs. – Fél ötkor a Luther utcánál! Hiszen már régen a Keletin túl kellett volna fütyülnie!

Breitner János

Amerikai bőségszaru

(N. Mansbridge rajza a londoni „Punch"-ból)

– Múltkor sokkal nagyobb csutka jött ki!

Közelebb a kocsmákat az otthonokhoz!

A skóciai Greenock város rendőrfőnöke nyilatkozatban helytelenítette, hogy a kocsmák túlságosan messze vannak a lakótelepektől. A legtöbb baleset úgy történik, hogy a távollakó részegek kénytelenek különféle közlekedési eszközöket igénybe venni, s így alkalmuk van részegen lepotyogni hol autóbuszokról, hol villamosokról.

Mi a megoldás? A rendőrfőnök szerint a kocsmákat a lakótelepek közelébe kell vinni, hogy a részegek biztosabban hazakerülhessenek.

A legmegnyugtatóbb megoldás természetesen az lesz, amikor az építészek hatalmas lakókocsmákat terveznek, s ezek a kombinátok egyesítik az italboltok mámorát az otthon melegével, a közlekedési eszközök teljes mellőzésével.

Háry János legújabb meséje

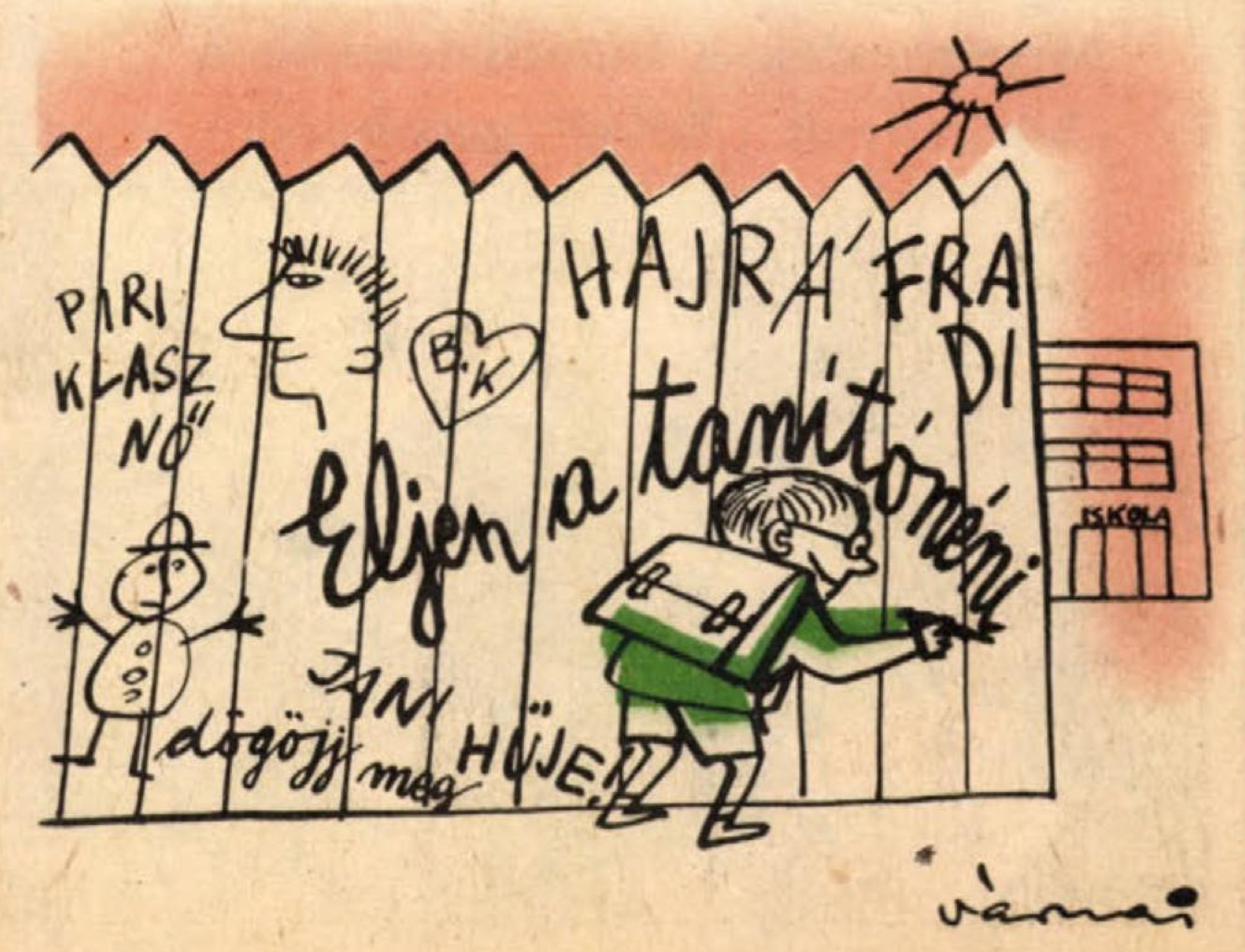
Szegő Gizi rajza

– Egyik éjszaka, midőn hazafelé mentünk a feleségemmel, sok illedelmes, tisztességtudó huligánnal találkoztunk...

A stréber

Várnai György rajza

Gyilkosság a Ló utcában

1.

Verpeléti Ottó megvacsorázott, megfürdött, és éppen lefekvéshez készülődött, midőn lassan, nyikorogva kinyílt az ajtó...

2.

Az ajtó rendszerint fából készült szerkezet, amely pántok körül forgatva nyit-

ható, csukható, és rendszerint zárható is.

3.

— Ki az? — kiáltott fel Verpeléti rekedt hangon, szája elé kapva reszkető, inas kezét. — Te vagy az, Guszti bácsi? — kérdezte vacogva, s csak később döbbent rá: nem ismer semmiféle Guszti bácsit. Tekintettel az egyre növekvő idegenforgalomra: angolul, németül, franciául is feltette a kérdést: — Ki az? Egy jól öltözött, negyven év körüli férfi lépett be a szobába. Arcán iszonyú vigyor, Verpeléti felsikoltott...

4.

— Csőgli kartárs?! Jöjjön beljebb! Ezer éve nem láttam! Mi van magával?

— Erre jártam, gondoltam, felnézek... Az ajtó nyitva volt... Bejöttem.

— Jól tette! Foglaljon helyet — buzgólkodott Verpeléti, aztán, amikor végignézett a vendégén, elállt a lélegzete.

5.

Verpeléti a Bámexbumfért tisztviselője. Csőgli évekig a kollégája volt, egy szobában dolgoztak, együtt jártak ebédelni, feketézni. Aztán egy napon — idestova egy éve — Csőglit áthelyezték.

Vajon most miért jött? Mit akar?!

6.

...amikor végignézett a vendégén, elállt a lélegzete. Csőgli lélegzetelállítóan elegáns volt, s kezében egy slusszkulcsot csörgetett.

— Kocsit vett? — álmélkodott Verpeléti.

— Egy kis Szimkát...

Verpeléti úgy érezte magát, mint akit fejbe ütöttek.

7.

Miután magához tért, azt kérdezte:

— Miből?

— Hát maga nem tudja?

— vigyorgott cinikusan Csőgli. — Egymillió forintot nyertem a lottón...

Verpeléti megtántorodott. Mintha egy kést szúrtak volna a bordái közé. A hír csak néhány milliméterrel csúszott el a szíve mellett.

— No, ennek igazán örülök — nyöszörgött, mosolyt erőltetve az arcára.

Csőgli ekkor villámgyorsan belenyúlt a zsebébe...

8.

A szomszédban valaki szájharmonikázott. Oda-

künn a szél őrjöngve cibálta a fákat. A villamosok vonítva, lapulva kúsztak végig a síneken. A szemben levő házban vadul csókolódzott egy fiatal pár. Dunakeszin megszólaltak a harangok.

9.

Verpeléti rémülten, falfehéren bámult Csőglire, aki egy degeszre tömött briftasnit tartott szőrös lapát kezében. Most mi lesz? Mit akar tőlem?

— Mutatok néhány fényképet...

— Fényképet?... Ne!... Mutassa!... Ne! Ne!

— Ezt a villát vettem Rózsadombon...

Az első két szó nem talált, de a másik három, a „villát vettem Rózsadombon" — piff! paff! puff! — beletrafált Verpelétibe, aki kétségbeesetten menekülni próbált: rogyadozó léptekkel az ajtó felé vánszorgott.

— Csinálok egy jó kávét — hörögte üveges szemmel, a kilincs felé nyúlva, de Csőgli utána szaladt, és egy jól irányzott tőmondattal, hátulról, leütötte.

— Máskülönben előléptettek!!

10.

Verpeléti mozdulatlanul, irigységbe fagyva hevert a földön.

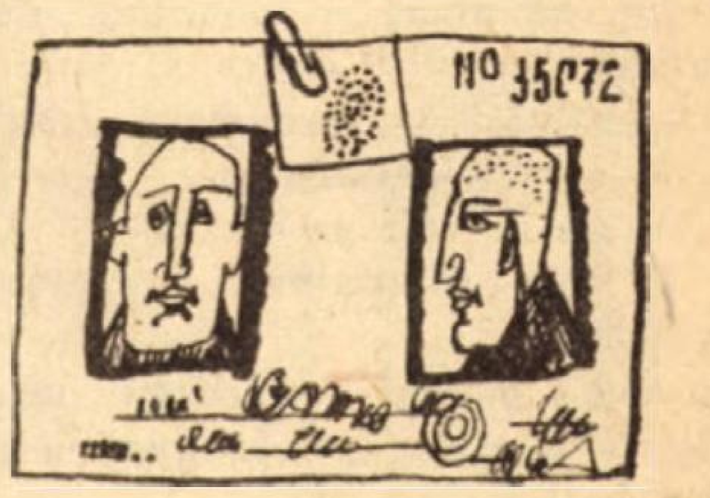
— Kitüntetést is kaptam! — kiáltotta föléje hajolva Csőgli. — Mondom, hogy kitüntetést kaptam!

— Gratulálok — sóhajtotta Verpeléti, aztán egy szót se szólt többé.

— Na, ez kampec! — állapította meg elégedetten Csőgli, aztán átlépve a tetemet, megigazítva a nyakkendőjét, angolosan távozott.

11.

A nyomozók bravúros nyomozással kiderítették, hogy Csőgli kartárs járt Verpeléti lakásán. A tettes bevallotta: előre megfontolt

szándékkal kereste fel volt kollégáját.

— Tudtam, hogy irigy a pacák — mondotta az elvetemült vádlott —, tudtam, hogy be fogja venni a tésztát. Sajnos, egy szó sem igaz abból, amit bedumáltam neki...

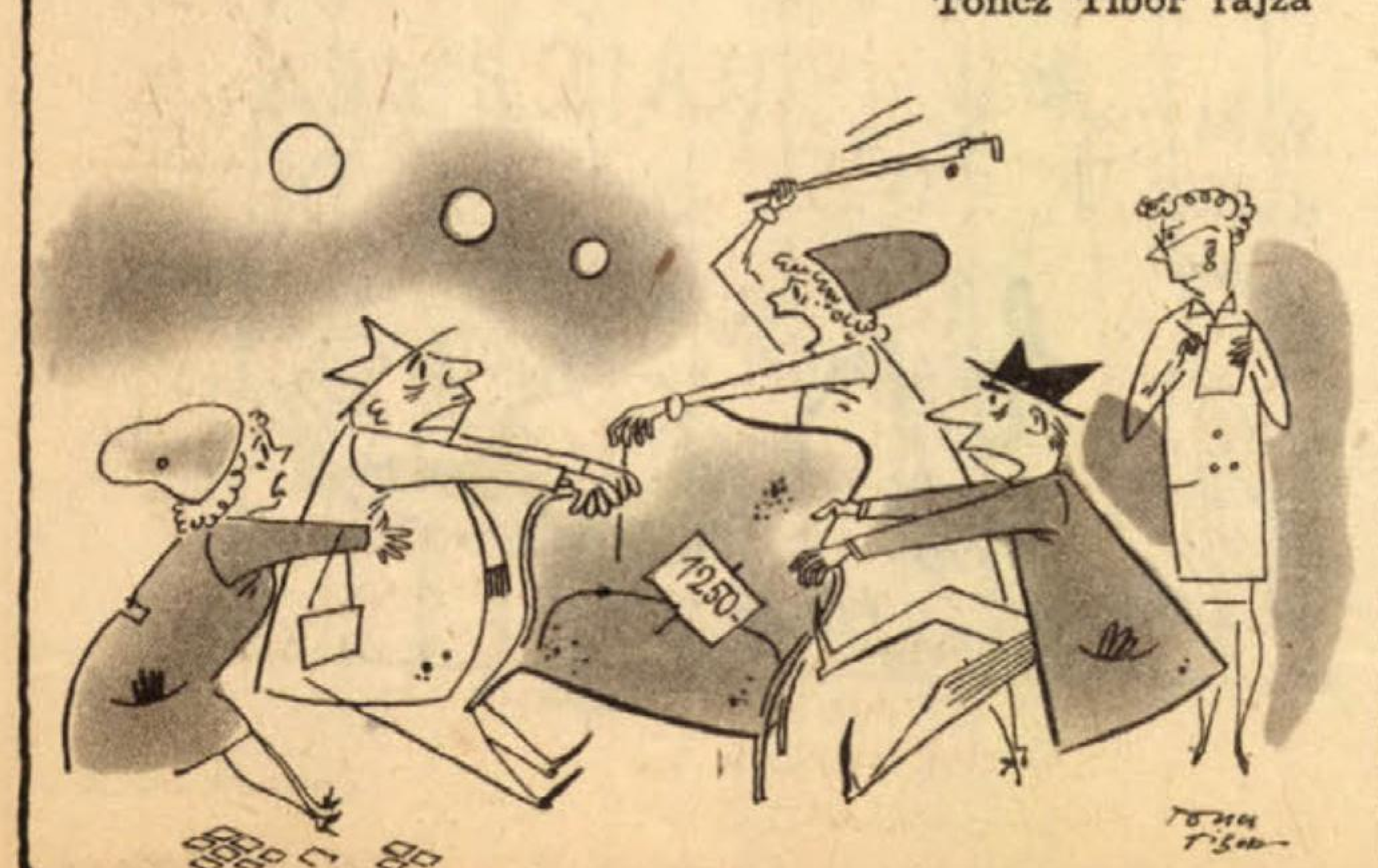
12.

Mihelyt erről az áldozat értesült, visszatért belé az élet, és a saját lábán hagyta el a hullaházat.

Mikes György

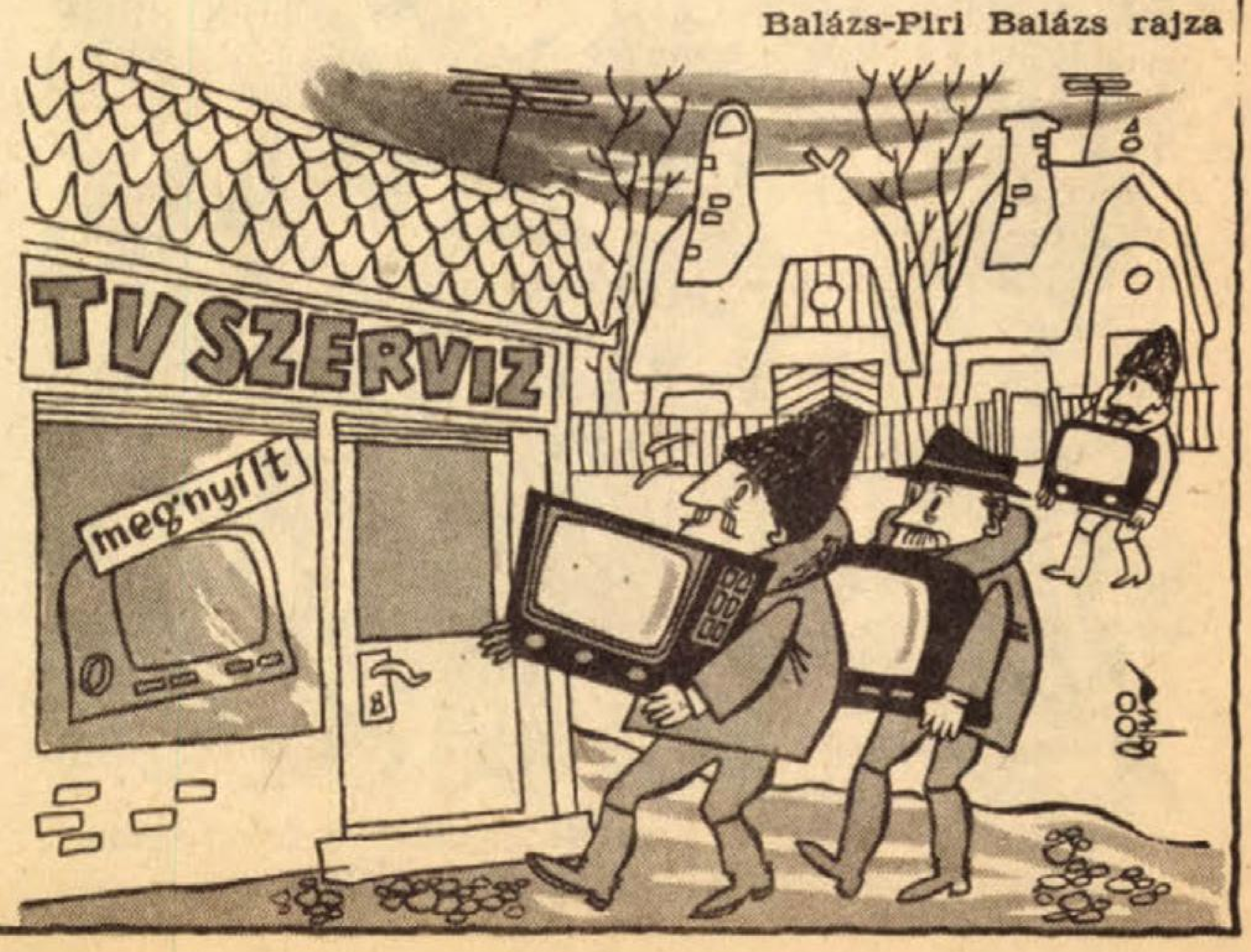
Megérkeztek a bútorüzletekbe a közkedvelt „Béke" garnitúrák

Toncz Tibor rajza

Fejlődik a falu

Balázs-Piri Balázs rajza

Tipikus

– Ugye, milyen jól áll nekem az a sál amit tőlem kaptál?

Mobutuék harci tánca

Várnai György rajza

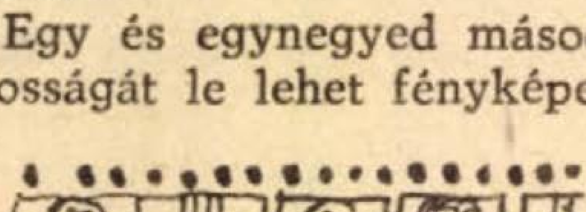

Pesti tudósítónktól

Szenvedélyes amatőrfényképész vagyok, s e tevékenységhez illően jómagam is esküdni merném arra, hogy senki más nem tud olyan kiváló képeket csinálni, mint én. Természetesen mindig végighallgatom a rádióban az amatőrfényképészeknek szóló tanácsokat, amelyeket sohasem fogadok meg, s figyelemmel kísérem az új fényképezőgépeket, amelyeket sohasem vásárolok meg. De egy szép lencse vagy egy új távmérő mindig izgalomba hoz.

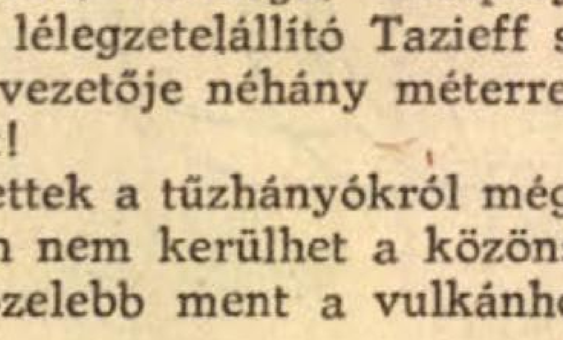
A napokban egészen felkavart az a hír, hogy egy olyan új fényképezőgépet szerkesztettek, amely másodpercenként nyolcmillió felvételt készít.

Képzeljék el! Egy és egynegyed másodperc alatt Magyarország egész lakosságát le lehet fényképezni!

Nagyon szép film a *Találkozás az ördöggel*, s akinek csak egy csepp érzéke van a tűzhányókhoz, az végigélvezi ezt a sistergő, csillagszóró, kavargó, hömpölygő, robbanó filmremeket. Valóban lélegzetelállító Tazieff személyes bátorsága. A vulkánkutatók vezetője néhány méterre közelíti meg a sistergő tűzfolyamot!

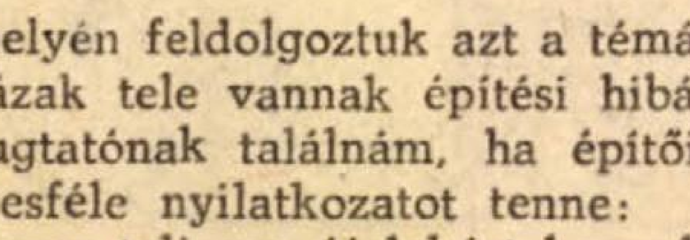
Állítólag készítettek a tűzhányókról még ennél is merészebb filmet, ez azonban nem kerülhet a közönség elé, mert a film felvevője még közelebb ment a vulkánhoz, mint Tazieff.

Lapunk más helyén feldolgoztuk azt a témát, hogy az újonnan elkészült házak tele vannak építési hibákkal. A magam részéről megnyugtatónak találnám, ha építőiparunk valamelyik felelőse ilyesféle nyilatkozatot tenne:

– Az idén hatezer teljesen új lakást hozunk rendbe!

f. l.

...MIT ÉR A NADRÁG?

(Elpanaszkodható akármelyik pesti eszpresszóban)

Ti fél-szüzek, s ti kényes asszonyocskák,
akik szemén, beyillanyozva mindent,
ezernyi szikra csipkebokrain peng
az ütközetre-kész elektromosság;
s személy szerint te, két ikernyi körtét
kebel gyanánt az ing alatt dagasztó,
tiéd ma minden indulat- s panaszszó,
ki bíztatod reményeim letörtét:
dalom neked fakaszt panaszt,
s igaz dal az, ma hasztalan tagannád,
hisz ezzel is vigasztalom magam, ládd,
amíg szavam gyalázva is magasztal,
s — hajaj, tavasszal így van az —
bokázni kezd a lámpalázas asztal...

Az agg lovag, ki gyönge, mint a dupla,
s kiért hajad csikófarokra bontod,
ne félj, beváltaná a rossz Trabantot
ma egy begyújthatóbb, különb aduttra;
s hiába pislogó reménye, hogy tán
előbb-utóbb sikerrel alkuszik rád,
belőle csöpp tüzet se költ a szikrád,
ha nagyra-szítható erénye fogytán;
— ezért figyeld e vad panaszt,
ha most riaszt a rossz tapasztalat rád:
mi haszna már, a gazda bármi gazdag,
ha nem szoroz, s nem oszt a puszta nadrág,
melyet csupán a zseb dagaszt,
hajaj, csak az, csak az,
csak az dagasztgat!

Hárs György

Ifjúsági sportoló

Várnai György rajza

Paktál a raktár

Nem tipikus, de van még oly
Vállalat,
Hol nem tesznek szóvá jogos
Vádakat.

Nem bántják a beszerzőt, ha
Hibázik,
Ha — amit vesz — fölös cikk,
Nem hiánycikk.

Ha megkenik, maszektól vesz
Selejtet,
Amit aztán a raktárban
Teleltet . . .

Ilyen helyen a raktáros,
Úgy vélem,
Olyan éber, mint a medve,
De télen!

Oly szemfüles, mint a túzok.
Kicsinyre
Nem néz! Hallgat, mint a fűben
A dinnye.

K. Tóth Lenke

Kép a jövőből

Mészáros András rajza

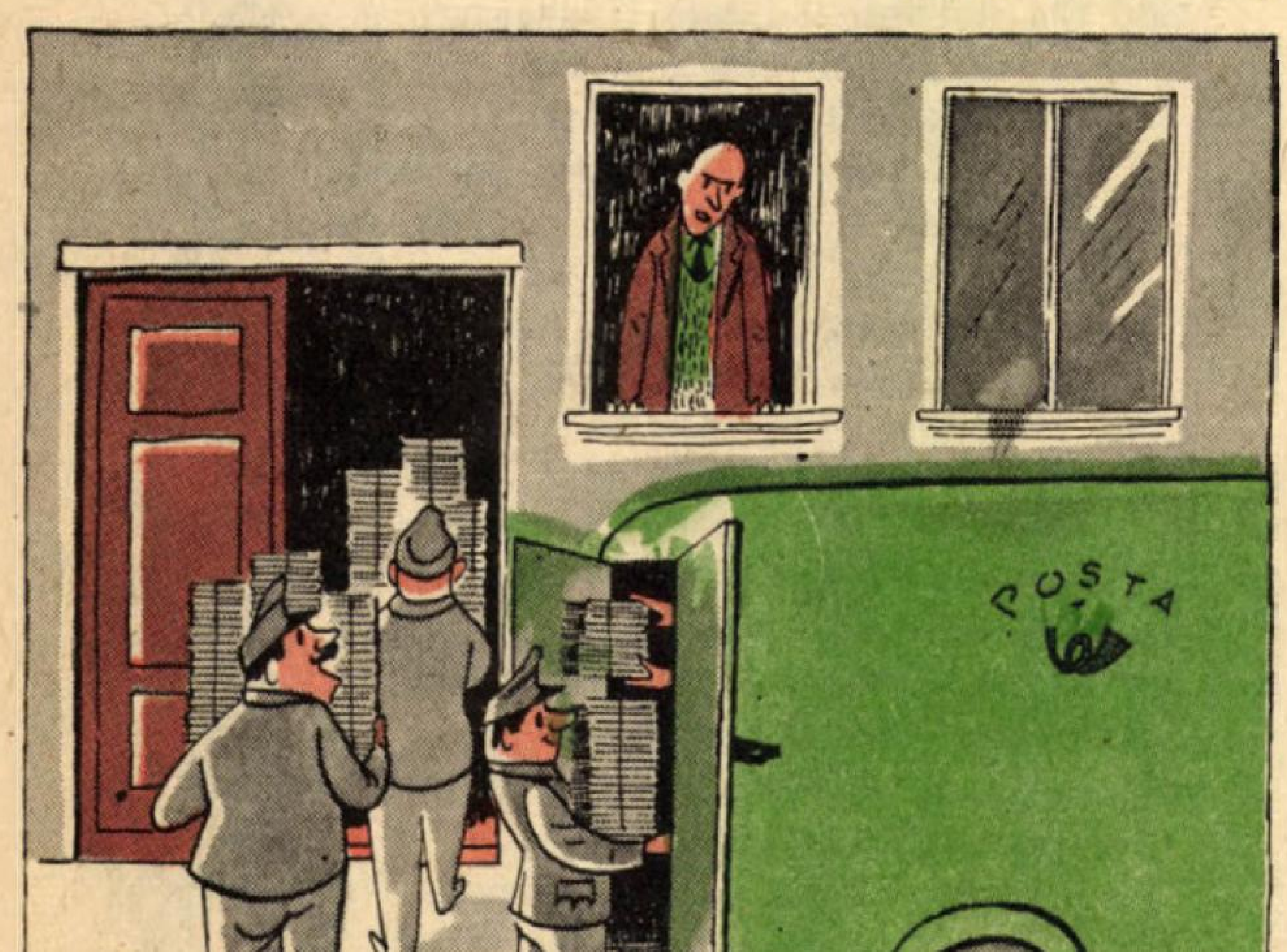

A világ legrosszabbul öltözött férfiúi

Az Associated Press hírügynökség idézi Jacob S. Potofskynak, az amerikai ruhaipari szakszervezet főtitkárának nyilatkozatát. Potofsky szerint az amerikai férfiak öltöznek a legrosszabbul az egész világon. Az ő szavait használva: „a z a m e r i k a i h í m a l e g j o b b a n e l h a n y a g o l t t a g j a a c s a l á d n a k, h a ö l t ö z k ö d é s r ő l v a n s z ó.” Kiszámították, hogy nem egészen egy fél öltöny esik évente egy amerikai férfiúra. Hibás ebben maga az amerikai férfi is, aki a ruházatot úgy tekinti, mint csupán védelmet az időjárás viszontagságai ellen. Valójában ez a gyér ruházat az időjárás viszontagságai ellen sem véd, amit a kedvezőtlen amerikai időjárás áldozatainak növekvő száma is bizonyít.

Nehéz az öttalálatosnak!

Török János rajza

– Elhoztuk a postát!
– Még szerencse, hogy megőriztem az inkognitómat! . . .

Elvonókúra után

Toncz Tibor rajza

– Öregem, gyere a kadarhoz! Az valami fenséges! . . .

Ihletett műalkotás

Sok embert nagyon érdekel, hogyan születik a mű, s az író alkotó képzelete hogyan csapong írás közben. Az alábbiakban bemutatom, hogyan készül a műalkotás. Éspedig len, balfelől tüntetem fel az író csapongó gondolatait, jobbfelől pedig e gondolatokból termelt műalkotást.

Nyersanyag:	Készáru:
Ez a marha Sipek fényes nappal csókolt egy erősen festett nőt a Nagykörúton, hát persze, hogy lebukott!	**A lebukó nap utolsó csókot dobott a Nagykörút aszfaltjára, midőn Sipekiné kilépett a ház kapuján.**
A bunda kabátomat ki kell hozni a zaciból. Kelemen megígérte, hogy este megadja a kétszázasomat, abból holnap kiváltom.	**Az idő hűvösebb lett, s amint az utcán tovasietett, borzongva gondolt rá, mit ígért Kelemennek. Ma este! Ez járt a fejében. Ma este . . .**
Két hete csepeg a vízcsap, és nem tudok szerelőt kapni. Végül meg fognak büntetni miatta! Átkozott szerelő!	**Két hete tart ez a dolog! — jutott eszébe, és egy könnycsepp esett ki a szeméből. Szerető . . . szerető . . . Vajon meddig lehet ezt büntetlenül csinálni?**
A műanyag nadrágtartóm viszont megkeményedett, és elszakadt, nem tart tovább. Annak a piszok boltosnak a képébe kellene vágni!	**Arcvonásai megkeményedtek, és megállt. Nem megy el! Nem! Szakít! Nem tartja tovább ezt a mű-viszonyt. Úgy érezte magát, mint akit csúnyán becsaptak.**
Kelemen állítólag a hátam mögött megjegyzéseket tett a legutóbbi darabomra, hogy semerre se vezet.	**Egy darabig tétovázott, maga sem tudta, merre menjen. Mintha gúnyosan kacagtak volna a háta mögött.**
Legszívesebben felszaladnék hozzá, és megfojtanám! Piszok fráter!	**Hirtelen megfordult, sálját összehúzta a nyakán, és szaladni kezdett hazafelé. Piszokul érezte magát . . .**

És így tovább . . .

Somogyi Pál

Antik porszívó

Hegedűs István rajza

Alkotói előleg

Réber László rajza

Leltározás egy üzemben

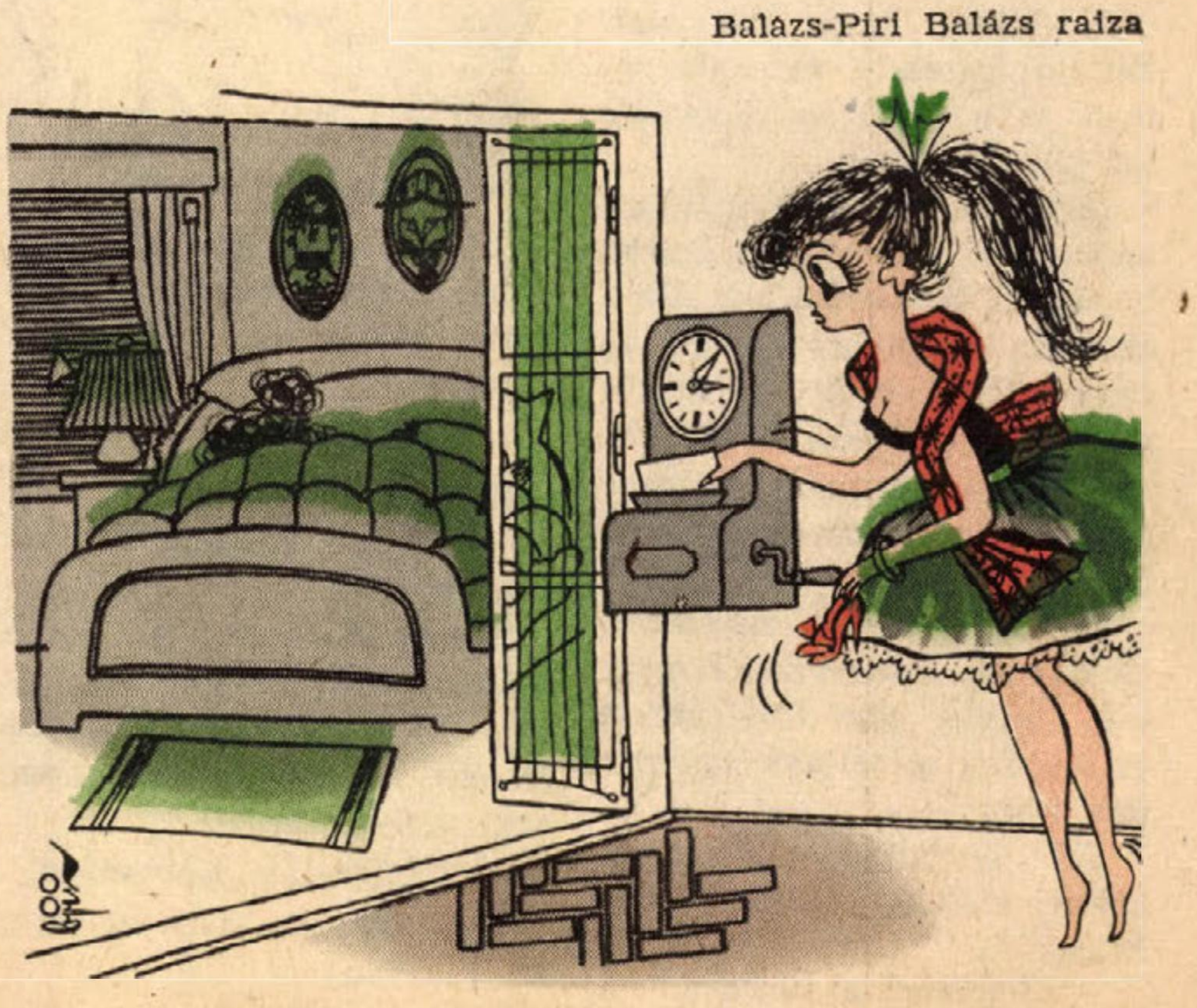
Mészáros András rajza

– Mit érhet ez a szekrény?
– Ötszázkétezer forintot. A szekrény kétezret, az elfektetett újítások ötszázezret . . .

Gondos szülők

Balázs-Piri Balázs rajza

Legenda egy karrierről

Úgy mondják, hogy évekig az Utókalkuláció legsötétebb zugában csattogtatta számológépét. Észre sem vették létezését. Mindig pontos volt, és minden munkát elvégzett, amellyel megbízták. Sőt, a legkellemetlenebb munkákat sózták rá, mivelhogy sosem panaszkodott. Alacsony termetű, egérszerű emberke volt, élénk szemekkel és nemes arcéllel. De ki veszi észre azt, hogy valakinek nemes arcéle van, ha az illető az Utókalkuláció legsötétebb zugában csattogtatja számológépét?

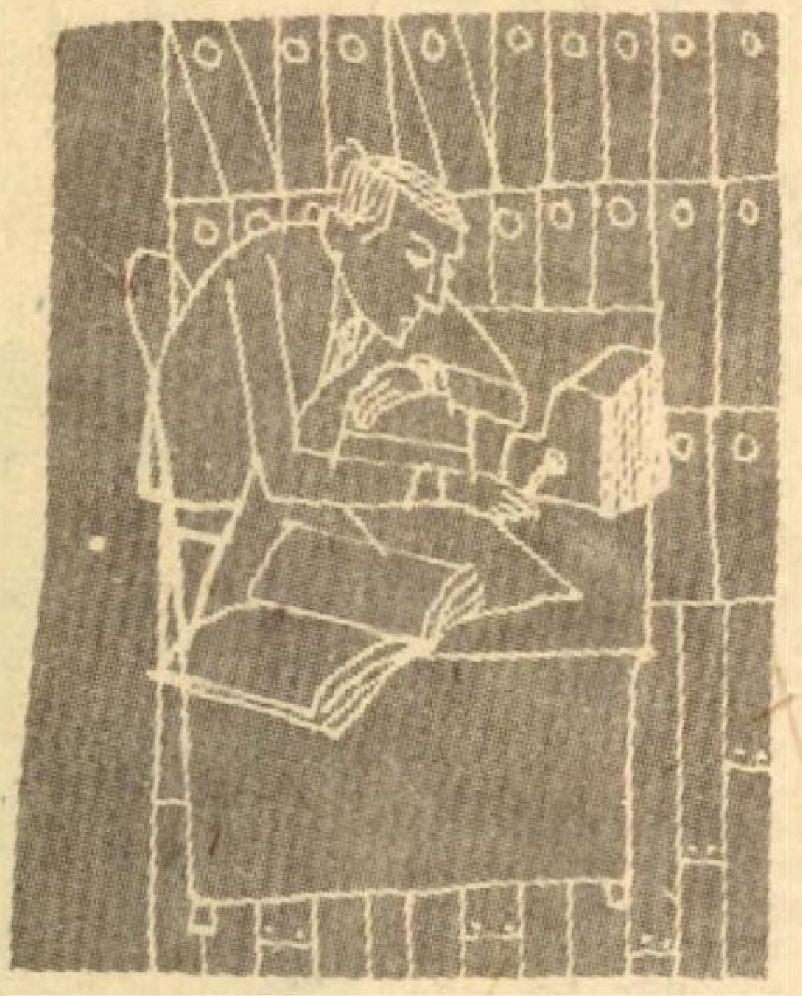
Egy napon mégis felfigyeltek Balczárra, így hívták az egérkét. Úgy mesélik, ez egy téli napon, pontosan öt órakor történt. A csoportfőnök egy megtisztelő megbízást adott Balczárnak, melyet az udvariasan, de kereken visszautasított. Majd órájára nézve közölte, hogy sürgős dolga van, nagyon sajnálja, és elment.

A csoportfőnök eleinte dühöngött, de aztán így gondolkozott. Ha ez a jelentéktelen kis ember ki mer vele kezdeni, akkor biztosan van fedezete, valaki lehet a háta mögött. Jobb lesz csínján bánni vele.

E naptól kezdve széles körben elterjedt, hogy Balczárnak van valakije a háta mögött, és mindenki csínján bánt vele. Néhány nap múlva áttették őt az Utókalkuláció legvilágosabb zugába, ahol nemes arcéle is jobban érvényesült.

Rövid idő múlva pedig ez történt. Valakinek eszébe jutott, hogy Balczár, akinek van valaki a háta mögött, és akivel csínján kell bánni, nem végez semmiféle társadalmi munkát. Kinevezték hát egy kultúrbizottság alelnökévé. Balczár köszönte szépen a megtiszteltetést, de visszautasította. Ez általános feltűnést keltett, és széles körben elterjedt, hogy Balczár jelentékeny ember, aki tett már felénk ugyan lépéseket, de akit mégis egészen meg kell nyernünk. Ez a megnyerni akarás odáig fajult, hogy Balczárt csoportfőnöknek nevezték ki, amit ő visszautasított, mondván, hogy nagyon meg van elégedve eddigi beosztásával. Ezek után az egész vállalatnál egyébről sem volt a beszéd, mint arról, hogy van az Utókalkulációban egy ember, aki nem akar főnök lenni, de akit mégis meg kell nyernünk, mert van valaki a háta mögött, s éppen ezért csínján kell bánni vele.

Az lett a vége, hogy maga az igazgató személyesen közölte Balczárral osztályvezetői kinevezését. Balczár szokása szerint szabódott, de közben öt óra lett, ezért hirtelen elfogadta a pozíciót, és mint a nyúl, szaladt le a lépcsőn.

Nem akarom tovább is sötétségben tartani az olvasót. Balczár különös magatartásának az volt magyarázata, hogy szeretője volt, mégpedig férjes asszony volt a szeretője, ami különös diszkréciót és a randevúkon való pontos megjelenést követel. Magduska, Balczár szerelme, temperamentumos, kacagó asszonyka volt, de hihetetlen dührohamokat kapott, ha csak egy percig is várakoztatták. Balczár szívesen hajtotta fejét rabigába, mert ilyen volt a természete, és mert tőle telhetőleg szerelmes volt. Attól a perctől kezdve, ahogy Magduska nemes arcélét figyelemre méltatta, Balczár egész élete az óranézésből és a randevúra való loholásból állt. Mindent ebből a szempontból ítélt meg, mindent ennek rendelt alá.

A vállalatnál minderről semmit sem tudtak. Csak annyi terjedt el, hogy Balczár még egy lépést tett felénk, mert nagy nehezen elfogadta osztályvezetői kinevezését. Ezek után megindult a harc Balczár teljes megnyerése, és igazgatóhelyettesi kinevezése érdekében. Ekkor már a vállalaton kívül is széles körben terjedt a legenda, hogy van egy ember, aki nem akar karriert csinálni, de akit mégis meg kell nyernünk, mert valaki van a háta mögött, s ezért csínján kell vele bánni.

Balczár igazgatóhelyettesi kinevezése, úgy regélik, délután öt óra tíz perckor történt. Mint mindig, Balczárnak ezúttal is randevúja volt Magduskával, ezért engedett az erőszaknak, hagyta, hogy megéljenezzék, motyogott egypár szót, és rohant a randevúra.

Magduska azonban nem volt ott. Megunta Balczár örökös késéseit és nemes arcélét. A szerelemnek vége lett, és a film gyorsan pergett visszafelé. Balczár, szerelmi bánatában a munkába temetkezett, s mennél többet dolgozott, annál gyanúsabbá vált. Ismét reggeltől késő estig ült az irodában, és megindultak a pletykák: Balczárt, úgy látszik, illetékes helyen ejtették. De érthető is. Hiszen ki ez a Balczár, mi ez a Balczár? Egy jelentéktelen, szürke kis egér...

Most, úgy hírlik, Balczár ismét az Utókalkuláció legsötétebb zugában csattogtatja számológépét. Az arcéle még mindig nemes. De hát ki veszi azt észre?

Gádor Béla

Az asszony gyanakszik

Reggel megbízást kaptam feleségemtől: menjek el a házkezelési igazgatóságra.

– Ráérsz? – kérdezte.

Elárultam, hogy ma csak kettőig leszek a munkahelyemen, és megígértem, hogy elintézem az ügyet.

Igen ám, de kettő után elhatároztam, hogy pár percre bemegyek a kávéházba. Állva akartam meginni a duplát, de észrevettem, hogy a legkényelmesebb páholy üres. Leültem... Csakhamar csatlakozott hozzám három gyerekkori barátom.

Remekül éreztük magunkat, először az ismerősöket szapultuk, azután régi történeteket és vicceket meséltünk egymásnak.

Fél nyolckor találkoztam nejemmel, aki nyomban megkérdezte:

– Elintézted a fürdőkádat a házkezelésnél?

Lelkiismeretfurdalásom volt, és nem mertem bevallani, hogy egész délután a kávéházban ültem.

– Nem intéztem el – válaszoltam gyáván.

– Hát mit csináltál kettőtől mostanáig?

Elsápadtam. Már-már azon voltam, megmondom az igazat, de féltem, hogy nagyon lesújtó véleménye lesz rólam. Dadogni kezdtem:

– Találkoztam Kerekessel.

(Ez igaz volt, ő is ott ült a kávéházban.)

– És aztán?

– Elmentem a könyvtárba.

– Nem azt mondtad a múltkor, hogy kedden zárva van?

– Az tavaly volt, 1960-ban. Most minden hétfőn van zárva.

– És a könyvtár után mit csináltál?

Egy kicsit gondolkoztam, mert nem készültem a szigorú vallatásra.

– Bementem a borbélyhoz.

– Akkor miért nem vágattad le a hajadat?

– Mert sokan voltak. Vártam, vártam, de meguntam.

– És aztán?

Rémesek a nők. Hazugságra kényszerítik az ártatlan férfit.

– Sétáltam. Találkoztam Fellegivel is.

– Fellegivel? Hiszen Fellegi Lipcsében van!

– Már megjött – vágtam rá gyorsan, pedig tudtam, hogy még Lipcsében van.

– És aztán?

– Nincs tovább.

– Nem is mentél be Fellegivel egy eszpresszóba?

– De bementem. Egy kicsit elbeszélgettünk – mondtam megkínzottan.

– Szóval ilyen haszontalanságokkal töltötted el az időt, és eltékozoltad az egész délutánt. Hacsak...

Gyanakodva nézett rám.

– Hacsak nem voltál együtt valami kislánnyal. Te, ha megtudom, hogy az a Fellegi még Lipcsében van...

Palásti László

MOLEKULÁK

A lovag

Azt állítják: vége a kornak, amelyben a férfiak olyan lovagiasak, hogy képesek akár életüket is kockára tenni egy idegen nőért...?

A minap láttam egy férfit, tilos helyen átkelőben, a Rákóczi úton; ráadásul nem is előrenézve, sem oldalt, hanem hátra. Egy csinos nőt nézett azon a járdán, amelyet elhagyott. Csak ment-ment a robogó autók, villamosok között, hátracsavart fejjel, és nem rajta múlott, hogy életét nem adta az idegen nőért!

Pályázat

Az Állami Biztosító néhány héttel ezelőtt pályázatot hirdetett, melynek következtében 20 000 forintos életbiztosítási kötvényt nyert az 1961-es év első újszülöttje.

Úgy vélem, nem rendezték meg ezt a pályázatot elég körültekintően. Így kevés pályázó közül, teljesen váratlanul, véletlenül ért egy családot a szerencse. Mennyivel nagyobb létszámú, izgalmasabb, sportszerűbb lett volna a pályázat, ha a feltételeket 9 hónappal ezelőtt, tavaly márciusban tették volna közzé!

Fiziológia

Weinstein professzor kiváló könyvéből tudtam meg, hogy szemünk egy átlagos hosszúságú sort kb. 6 ugrással olvas el, de lényegesen megszaporodik az ugrások száma, ha a szöveg nem köti le figyelmünket. A sok ugrás kényszerűsége pedig a fáradtságot növeli: ezért alszunk el unalmas könyv olvasása közben.

Hát igen. Egyes íróknak igazán benőhetne már a fejük lágya, és abbahagyhatnák éretlen ugratásaikat...

Filológia

Nyelvészeti búvárkodásom eredményeképpen közreadom legújabb adataimat arra nézve, hogy a világon mely emberfajták érik be a legkevesebb szó használatával. Íme:

angol paraszt 600
japán gyöngyhalász . . 550
eszkimó fókavadász . . 399
magyar táncdalszövegíró 27

(dunai)

VANNAK egészen FURCSA DOLGOK

Brazilok, igyatok több kávét!

A brazil kormány a fenti felhívással fordult a kávé- és hazaszerető brazilokhoz, s figyelmeztette őket, hogy ha nem sikerül emelni a belső kávéfogyasztást, kénytelenek lesznek az értékes kávét újra mozdonyfűtésre felhasználni, mint a második világháború alatt. A raktárakban jelenleg hárommillió tonna kávé hever, s ezt az óriási

mennyiséget csak növeli júniusban az új termés. Brazil hazafiak keserűen gondolnak arra, hogy az egy brazil főre eső évi fejadag alig haladja meg a négy és fél kilót, mialatt még a jenkik is több, mint hat kilót fogyasztanak.

A hagyományos brazil—magyar barátságról se feledkezzenek meg az illetékesek! A magyar nép kész részt vállalni a brazil kávéfölöslegekből, s a brazil mozdonyok számára hajlandó szenet biztosítani, sőt megfelelő minőségű kávé ellenében kész dieselesíteni az egész brazil vasúti forgalmat.

Und wir fahren...

A „Sunday Express" című angol vasárnapi újság egyik levelezője, a londoni Coulson utcában lakó V. Peters urat megdöbbentő élmény érte Nyugat-Németországban. Egy kisváros szállodájában töltötte az éjszakát, amikor éjfél tájban arra ébredt, hogy német fiatalok torkuk szakadtából éneklik az utca közepén, hogy aszongya: „Und wir fahren gegen Engelland." A levélíró ezután már nem tudott elaludni, felteszi a kérdést: vajon a németek, akik még ma is gátlás nélkül éneklik a náci gyűlölet dalait, megváltoztak-e a háború óta.

Ezt nehéz eldönteni, viszont ha arra gondolunk, hogy újabban német hadirepülőket képeznek ki Angliában, határozottan állíthatjuk: az angol kormány az némileg megváltozott.

Sértegesd magad soványnyá!

Az amerikai Indiana-egyetem három orvosa új soványító kúrát dolgozott ki. A kúra lényege: tükörbe kell nézni, és gyalázkodni. A fogyni vágyó kövér személyiség álljon a tükör

elé, és ilyesmiket mondjon:

— Nem undorodsz magadtól, förtelmes hájtömeg?

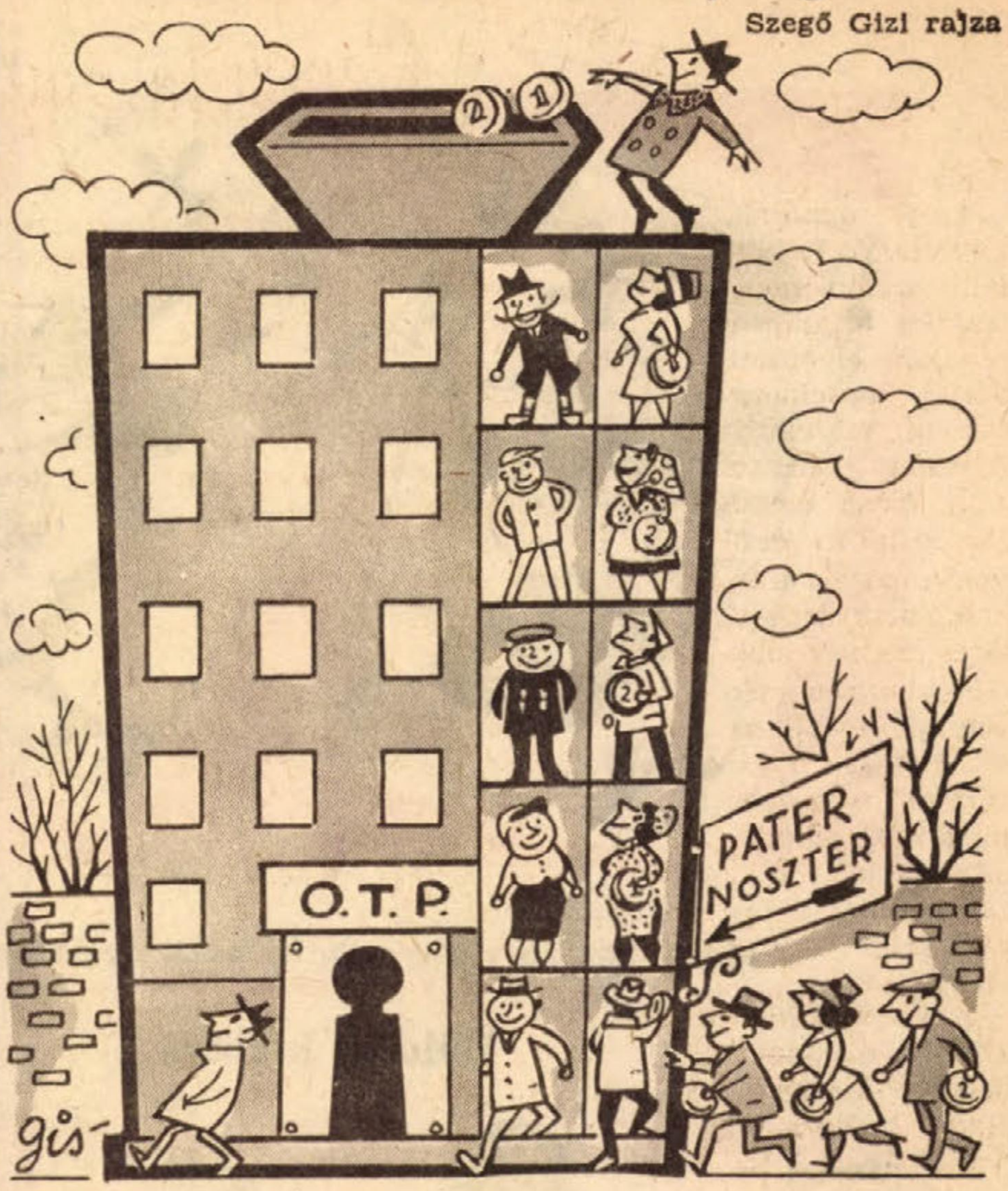
— Halló, zsírosbödön! Hogy vagy?

— Te, zsírfolt az emberiség becsületén!

A gyakorlat szerint az illetőknek nemcsak saját maguktól megy el a kedvük, hanem az evéstől is.

Zsúfoltak az OTP helyiségei

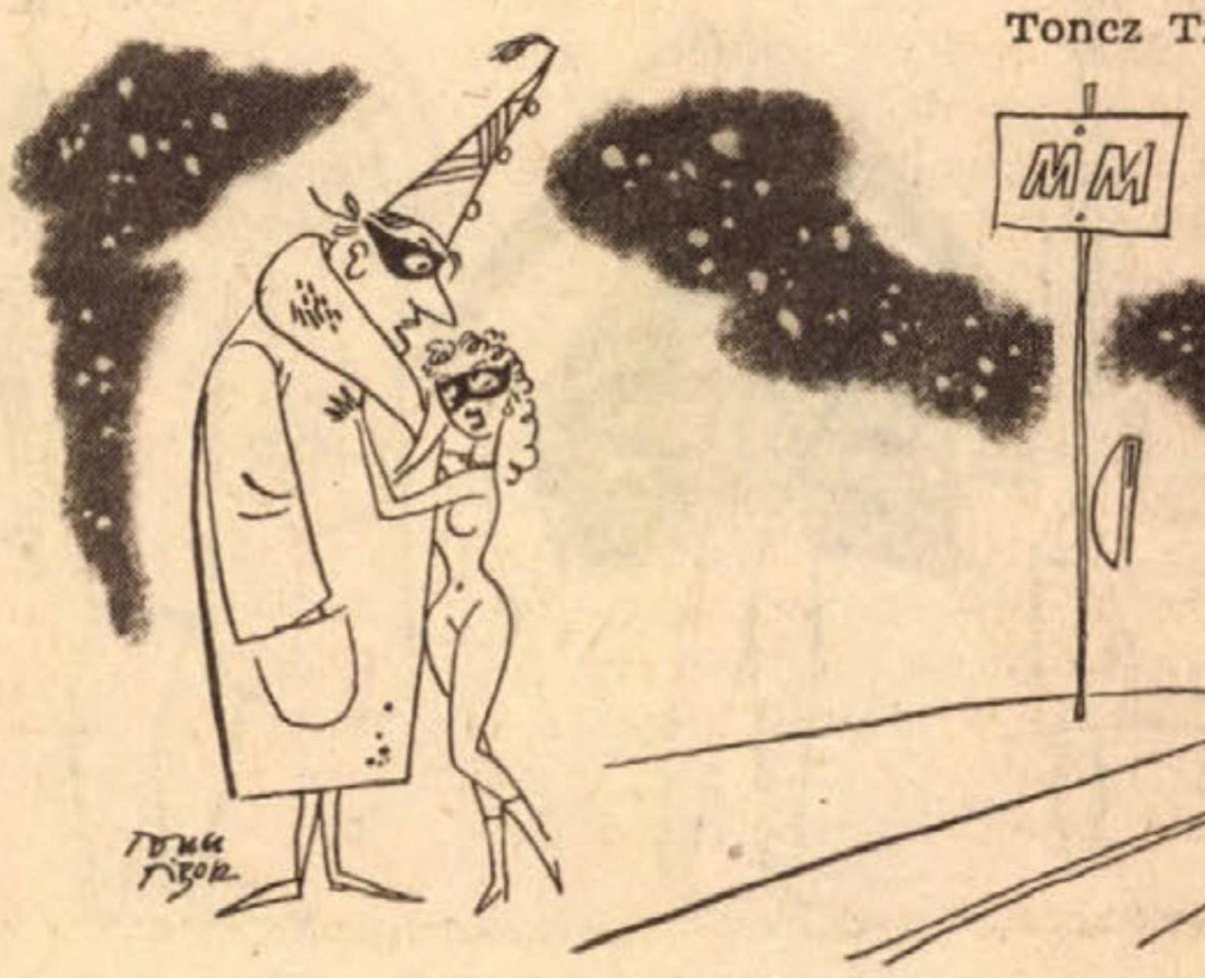
Szegő Gizi rajza

Javaslatunk a megoldásra

Gyengéd kérdés

Toncz Tibor rajza

– Mi az, szívem, csak nem fázol?

Bejárónő otthon

Szegő Gizi rajza

– Halló! Takarító Vállalat? Mennyiért vállalják el a lakásom rendszeres takarítását?

Ábrándozás

Mészáros András rajza

– Milyen kár, hogy csak félig terveztek meg bennünket!

Bálozó kislány

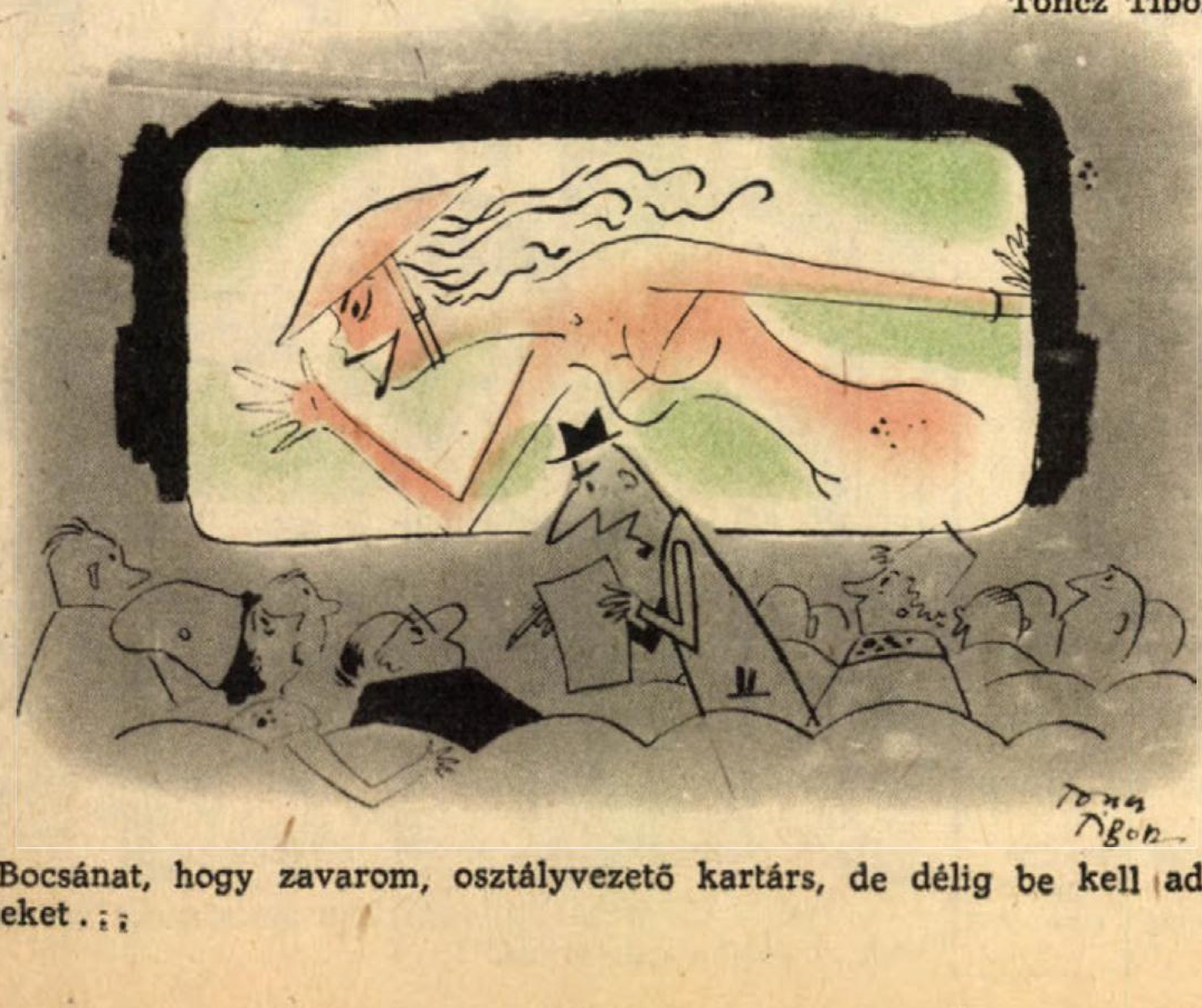
Pusztai Pál rajza

– Bezzeg Pirinek a szülei hermelinbelépőt is vettek!

Jó kis film, délelőtt

Toncz Tibor rajza

– Bocsánat, hogy zavarom, osztályvezető kartárs, de délig be kell adnunk az igényléseket . . .

Ludas Matyi megmagyarázza

Miért vádolják Mobutut saját szövetségesei azzal, hogy becsapja őket?

A lókupec kétszáz pengőért lovat vásárol. Hazafelé menet észreveszi, hogy a ló kehes.

– A fene egye meg azt a szélhámost. Kehes lovat adott el nekem! – dühöng a lókupec, azután megnyugodva teszi hozzá:

– Még szerencse, hogy mind a két százas hamis volt . . .

Hogy van az, hogy a minőségellenőrzés gyakran igen selejtes árut is átvesz a kereskedelem számára?

Kelemen megkérdi Gerébtől:

– Mondd, kérlek, nem zavar téged, hogy a feleséged kancsal?

– Egyáltalában nem – feleli Geréb. – Én mindig profilból nézem.

Valóban példás összhang van a NATO-államok között?

Pistikétől, egy zongoraleckéje után megkérdezi a papája:

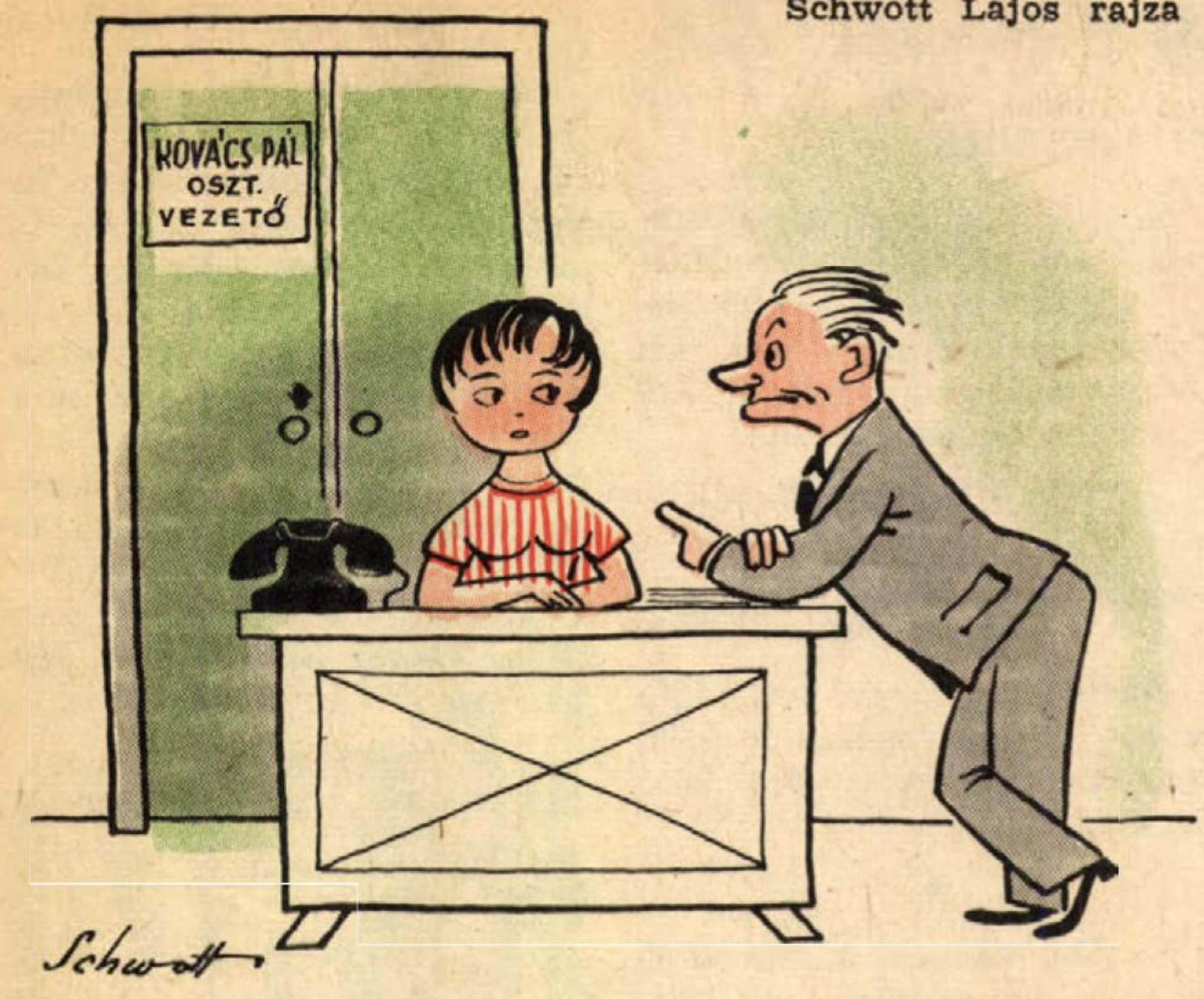
– Na, Pistike, haladsz a zongoratanulással?

– Remekül megy! – feleli Pistike. – Néhány héttel ezelőtt, ha négykezest játszottam a tanár úrral, mindig elmaradtam, most pedig már mindig én vezetek egy pár taktussal!

E heti hirdetésünk

Próbafúrás

Schwott Lajos rajza

– Mondja, Micike, ez a Kovács nem iszákos?

Csalétek

Takács Zoltán rajza

Ezt olvastuk...

Kíváncsi tudomány

Az Orvosi Hetilapban pályázati hirdetés jelent meg: „A Lóczy úti Módszertani Csecsemőotthon ... keres ... tervezésben jártas gyermekgyógyász szakorvost." Számos orvos-olvasónk kérdezte tőlünk ezzel kapcsolatban, hogy mit értsenek a hirdetésen?

Szerintünk a dolog világos. Az intézet csecsemőket kíván tervezni újtípusú módszerek szerint. Bizonyára ezt követi majd a csecsemők kivitelezése is a megtervezett új módszerekkel.

Horribilis gépesítés!

A Nők Lapjában érdekes tájékoztatás jelent meg egy hatalmas építkezésről, mely a Szovjetunióban, a Karakum sivatagban folyik. A hír szerint a sivatagon keresztül egy 540 km hosszú csatorna épül, és „300 000 bulldózer mozgatja a földet". Ha egy bulldózert csak két méter hosszúnak veszünk, akkor is egymásba érne a kerekük, ha sorba állnának, hacsak nem keresztben mennek, de így is egy műszak alatt kiásnák a csatornát. Véleményünk szerint itt a hír leközlője túlszervezte a hatalmas építkezést.

Egy igazi állatbarát!

Az Ország Világban nemrégen különös hír jelent meg: „Kaliforniában ... hatvanhét éves korában meghalt ... a világhírű Rin Tin Tin dinasztia megalapítója."

Már hallottunk az öreg kaliforniai farmerről, aki a híresnevezetes kutyacsaládot felnevelte, tenyésztette, és tanítgatta, nagy szeretettel és hozzáértéssel. De hogy ő is alapította volna!! Most már kezdjük érteni, hogy miért volt annyira okos kutya az a Rin Tin Tin!

Kicsire nem adunk?

A Népszava tudományos híradása szerint sikerült magas feszültséggel dolgozó, elektronikus mikroszkóppal lefényképezni élő baktériumokat. A világhírű tudós, Robert Koch és más kortársa azonban már abban az időben is lefényképezett élő baktériumot, mikor a tbc-bacilus még lóvasúton járt át a Lánchídon. Bizonyára a jelen készülékkel *vírusokat* fényképeztek le.

Nem szándékozunk egy bolhából elefántot csinálni, de egy baktérium és egy vírus között körülbelül ekkora különbség van!

Pontatlan mérleg

Az Esti Hírlap színes riportban számol be egy nagyszerű műszerről, egy olyan precíziós mérlegről, mely „A századmilligrammot, vagyis a gramm ezredrészét is méri!"

Az új mérleghez helyes volna egy precíziós tudósítót is szerkeszteni, mivelhogy a gramm ezredrésze nem egyenlő a századmilligrammal. A gramm ezredrésze a milligramm, és annak a századrésze a századmilligramm.

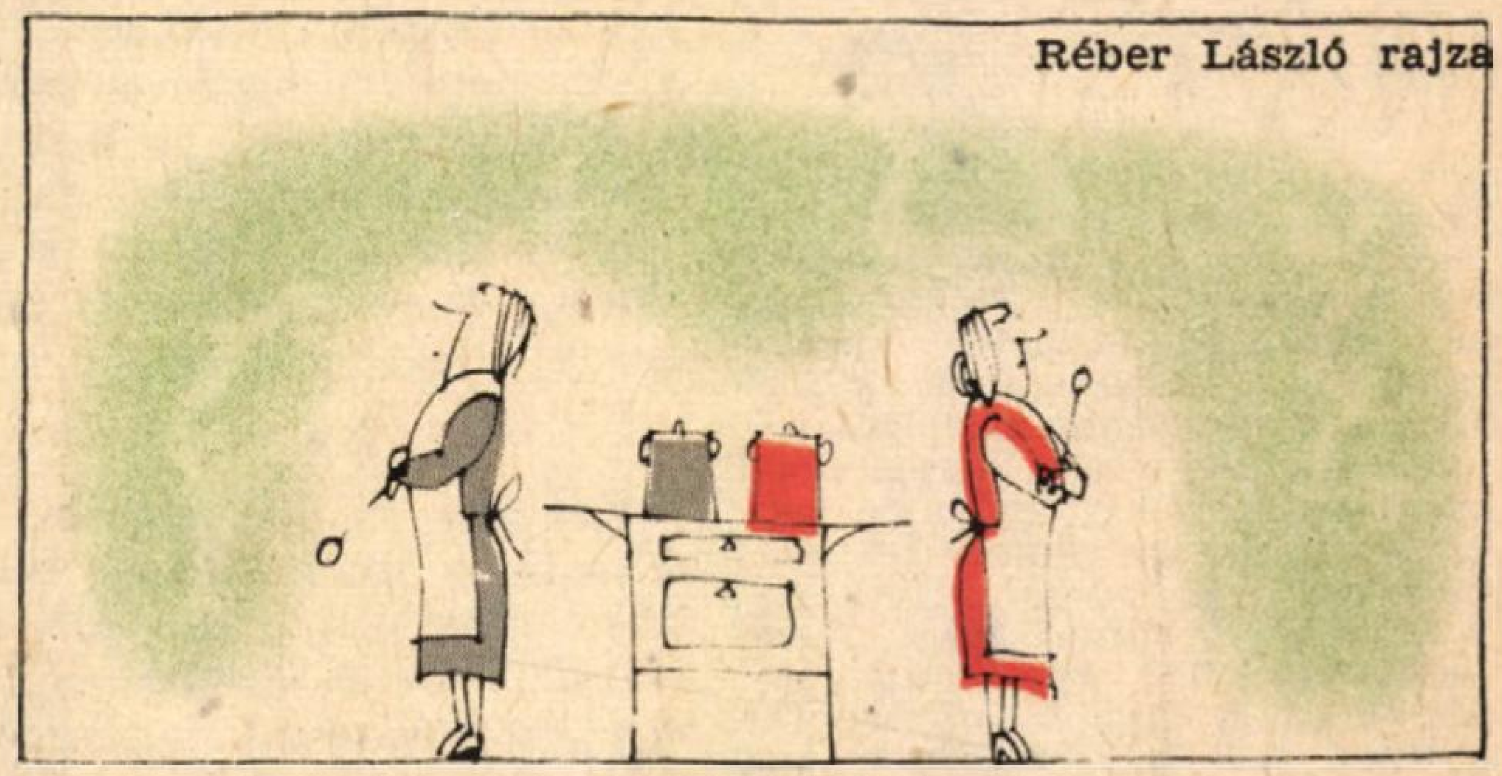
Erős dagály Amerika partjainál

A Népszabadságban közzétett térképről értesültünk arról, hogy a Csendes-óceán kiszorította helyéről az Atlanti-óceánt, és hullámai már Florida keleti partjait nyaldossák. Az Atlanti-óceán új tartózkodási helyéről még nem érkezett jelentés.

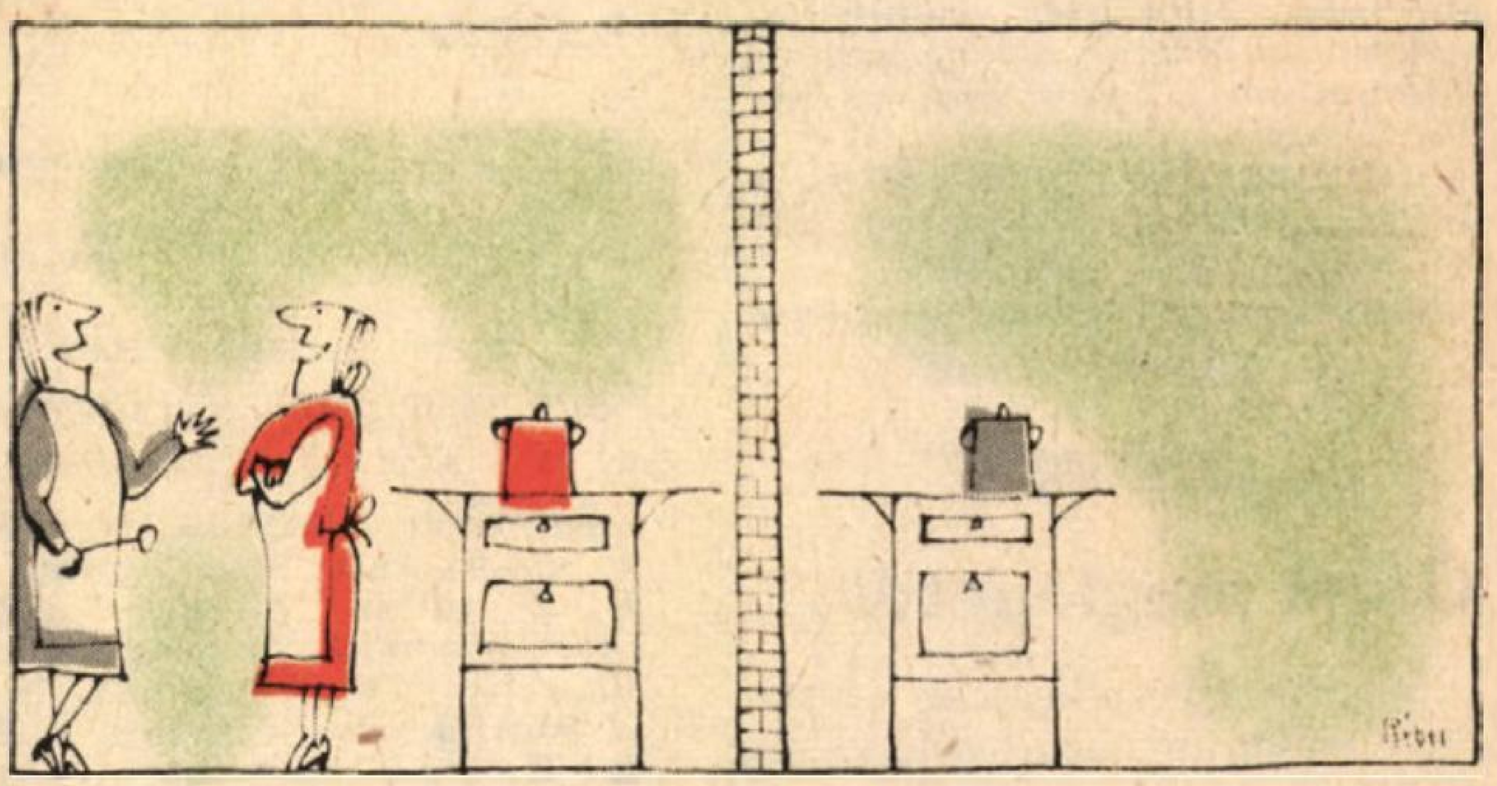
Dr. Árgus

Szomszédok

Réber László rajza

1. Társbérletben

2. Leválasztás után

Magnetofonnal is tanítják a nyelveket

Szegő Gizi rajza

– Tanár úr kérem, a Kovács kiment a jégre, de itthagyta a feleletét ...

Le a bürokráciával

Baráti levél

Kedves Filmmúzeum!

Közismert tény, hogy te vagy fővárosunk legnépszerűbb régészeti intézménye. Látogatóid két csoportra oszthatók: az alkalmi nézők népes táborára, és a Filmmúzeum Baráti Körének szűkkörű kasztjára.

Az átlagközönség kikeresi az újságban vagy a plakáton a műsort, elmegy, jegyet vált, megnézi a filmet – vagyis úgy jár el, mint legtöbb más mozi esetében.

Baráti Köröd tagjainak 10 forintért egy igazolványt adtál, mely az elsősorban nekünk vetített filmekhez elsőbbségi jogot biztosítana, ha tudnánk, mi a műsor. Keressük a sajtóban, ahol ez áll: „A F. B. K.-ének előadássorozata". Plakát után kutatunk: hasztalan. A tudakozó se tudja. Elzarándokolunk hozzád, de a bejárat fölötti papírtranszparens se mond több-

bet. Az előcsarnokban, az ajtó mögé eldugott táblán végre felfedezzük az oly körültekintéssel eltitkolt film címét: „Íme, az áhított produkció!" – kiáltunk föl, s a bennfentesek kedélyes hanyagságával felmutatjuk a bérletet – ám, jegyet nem adsz rá, mert azokat előző nap kiárusítottad az igazolvány nélkülieknek. Hiába tartozunk tehát pertu barátaid közé, nem mehetünk be. Egyoldalú barátság ez, hallod, ha többre értékeled üzleted kockázatmentességét, mint bennünket.

Hát Filmmuzi, édes öregem, ha nem változtatsz magatartásodon, és antik módszereiden, fölmondom a barátságot és magázni foglak.

Idegennyelvű kollégáddal, a Gorkij mozival bizonyára jobban megértjük egymást

Neheztelő cimboráid nevében:

Kaposy Miklós

Újévi meglepetés...

Sokat gondolkoztam azon, hogy a magyar ultrarövidhullámú adót miért nevezik kísérletinek, illetve mivel kísérleteznek három-négy év óta, hiszen a környező országokban régóta kiterjedt URH-hálózat működik. Most aztán rájöttem, hogy tulajdonképpen a közönség türelmével kísérleteznek. Kezdetben vala ugyanis az URH-adás, de nem vala hozzá műsor. Majd lőn műsor, de nem tartották be. Végül betartották, és a zenekedvelő közönség kezdte ezt a kellemes állapotot megszokni – és ekkor újévi ajándékul beszüntették az egyik hullámhosszat, és csak azt a hullámhosszat hagyták meg, amelyet kizárólag a legutolsó évben gyártott rádiók vehetnek.

Méltányos vevőszolgálatra vall az, hogy az előző években forgalomba hozott rengeteg készüléket csak ilyen ultrarövid ideig használhattuk?

Dr. Weinburg Pál
II., Mártírok útja 43.

Székesfehérvári mozaik

Azok az autósok és motorosok, akik a Balaton vidékére utaztak, szükségszerűen a híres székesfehérvári „autós eszpresszó" mellett mentek el, és ter-

mészetesen dupla feketét tankoltak. (Esetleg mást is.) Most lebontanak egy sarokházat, amely lehetővé teszi, hogy a Budapest felől érkező autók, ***kerülő nélkül jussanak*** a balatoni országútra. Ezáltal nem kell elmenniük a népszerű kávézó mellett. Ennek ellenére nem valószínű, hogy a presszó forgalma csökkenni fog. A házlebontással ugyan megszüntetik a kerülőt, de az autósok már annyira megszokták Budapest és Balaton közt ezt a kis pihenőt, hogy kerülővel is megállnak – feketét tankolni.

*

Két terv: új utak épülnek, és feltárják a török világból származó alagutakat a belvárosi utcák alatt. Az út- és alagútépítési munkák rövidesen megkezdődnek. A rossz nyelvek szerint most kezdődik az igazi fúrás Fehérvárott.

*

Nem tudjuk, hogy a plakátragasztó tréfájából, vagy véletlenül került-e négy fehérvári hirdetőoszlopon egymás alá két plakát, amelyeknek nagyra szedett betűi így olvashatók:

GÉPJÁRMŰVEZETŐK FIGYELMÉBE!

AZ ALKOHOLIZMUS NEM GYÓGYÍTHATATLAN BETEGSÉG!

Persze, ha a plakátok apró betűit is elolvassák, kitűnik, hogy a kettőnek semmi köze sincs egymáshoz.

*

Nyakig vannak munkával a fehérvári kisiparosok, sok állami megbízást kapnak. Ok: a város kisipari szövetkezetei, profiljuktól eltérően, annyira túl vannak terhelve ipari cikkek

gyártásával, hogy alig tudnak közületi szolgáltatásokat vállalni. Mivel valakinek mégiscsak el kell végezni ezeket a munkákat, a közületek kénytelenek a kisiparosoknak adni. Kiírhatnák jelszónak: „Szövetkezetek a maszek kisiparosok szolgálatában."

(sti)

A nádszál

Ez az év is izgalmasan kezdődött számomra. Végzést kaptam a kiskőrösi járásbíróságtól:

„Személyi tulajdon sérelmére elkövetett lopás miatt E. B. és társa ellen indított bűnügyben a bíróság felszólítja ifj. Vereb Istvánt, hogy a bűnjelként lefoglalt 1 db. nádszál átvétele végett 15 napon belül jelentkezzék, mert ha a kitűzött határidő alatt a jelzett tárgyat el nem viszi, a bíróság azt értékesíti, és a befolyó vételárat bírói letétként fogja kezelni."

Döbbenten bámultam a végzést. Én semmiféle feljelentést nem tettem, mivel tőlem semmit el nem loptak. Vagy csak nem tudtam róla, hogy megkárosodtam? Mivel is? Egy nádszállal!

Dobogó szívvel szaladtam ki a verandára, hogy leltározzam fonott kerti székeimet. Csak nem azok egyikéből raboltak el egy nádszálat? De nem.

Az ember természetesen, akár az ország másik felébe is szívesen elmenne, nem sajnálva az útiköltséget, ilyen hatalmas értékért, mint egy nádszál; de hát nem engem illet. Így ezennel belenyugszom abba, hogy a bíróság a jelzett vagyontárgyat értékesítse és a befolyó vételárat bírói letétként kezelje.

Ifj. Vereb István
Budatétény, Kinizsi u. 18.

Miskolcon kötelező a feltámadás!

Nem mindenki ismeri az Egészségügyi Minisztérium 8.200–5/1954. számú rendeletét, de azt bárki megállapíthatja, hogy Miskolcon az avasi temetőben ennek 11. szakaszára hivatkozva feltámadásra kötelezik a halottakat.

Az avasi templomot környező temetőben ugyanis hatalmas új táblák hívják fel a temetkezők figyelmét arra, hogy a sírhely megváltása harminc esztendőre szól, majd a felhívás ezzel a meglepő mondattal folytatódik, és fejeződik be:

„Aki sírját továbbra is meg akarja tartani, az a rendelkezés értelmében sírját újból megváltani tartozik."

Ellentmondó szabályzatok

A kőszegi Mezőgazdasági Technikum tangazdasága hullámpalatetős kombájn-szérűt kapott. A hullámpalát a FAÉRT szállította le. Az anyagot csomagolatlanul adták fel a vasútra, s több pala kettétörött, még több kisebb-nagyobb sérülést szenvedett. Kártérítést kértünk. A Budapesti Döntőbizottság első ízben meg is ítélte nekünk az 1642 forint kártérítést. A FAÉRT fellebbezett, s ugyanaz a Döntő Bizottság az első határozatot megsemmisítette, s

úgy ítélkezett, hogy a kárnak sem a szállító vállalat, sem a vasút nem oka, kártérítésre egyik sem kötelezhető. A FAÉRT vállalat azért nem, mivel az ő szabályzatuk szerint a hullámpala-lemezeket *nem kell csomagolni,* a MÁV pedig azért nem felel a kárért, mert az ő szabályzatuk szerint a hullámpala-lemezeket *csomagolni kell;* a vasút csak akkor veszi fel csomagolatlanul, ha a feladó ezt a fuvarlevélen elismeri. Tehát a kárt a tangazdaság köteles viselni. Ez úgy jutott tudomásunkra, hogy a FAÉRT V. azonnali beszedési inkasszót nyújtott be a banknál, mellékelve a fenti határozatot. A fellebbezés határidejét tehát saját hibánkon kívül nem tarthattuk be.

Így két, egymásnak ellentmondó szabályzat között csak a pad alá eshetett az igazság.

Nagy László
Kőszegi Mezőgazd. Technikum Tangazdasága

Az érdekeltek hozzászólnak

„Vízirevű" című bírálatukban említett Thököly út 152. sz. ház előtti autóbusz-megállóhely kavicsos járdaszakaszának aszfaltozása 1961. év első negyedében megtörténik. A megállóhely áthelyezésére azért volt szükség, mert a le- és felszállást egy nagyméretű fa akadályozta.

Főv. Autóbuszüzem Igazg. és Jogügyi Oszt.
Paréj Kálmán

*

„Intézkedjünk komplikáltan" című bírálatukra közlöm: a fogkrém cseréje ügyében a boltvezető szabálytalanul járt el. A z á r u t v i s s z a k e l l e t t v o l n a v e n n i e. A Minőségellenőrző Intézethez csak akkor kell az árut beküldeni, ha a minőségi kifogás jogossága kizárólag műszeres, vagy laboratóriumi vizsgálattal dönthető el. A boltvezetőt figyelmeztettük: tartsa be a kiadott utasításokat.

Belk. Min. Élelmiszer, Háztart., és Vegyi Főig.
dr. Bencze Tibor jogtan.

Nehéz az eladónak

Erdei Sándor rajza

– Győzött a kedves vevő!

Állatbarátok eszpresszója

Balázs-Piri Balázs rajza

Kis történetek

Találtam egy pénztárcát

Jó, ha az ember nem jár mindig a fellegekben, hanem olykor a lába elé is néz, mert esetleg találhat egy pénztárcát. Azért mondom ezt, mert tegnap, amikor sétáltam a parkban, s véletlenül a lábam elé néztem, megpillantottam egy pénztárcát. Kopott, műbőr erszényke volt, horpadt hassal, feslődő varrással.

Szemben jött velem egy bundás férfi. Nem valószínű, hogy ő vesztette el. De azért megkérdezhettem volna tőle. Miért is nem kérdeztem meg? Nevetséges! Hiszen akkor se tulajdonítottam volna el az erszényt, ha százezer dollár lapul benne. Százezer dollár! Hogy férne bele százezer dollár?!

Így morfondírozva baktattam tovább, markomban az erszénnyel. Előttem gyerekkocsit tolt egy asszony. Egyszer csak megállt, a kocsi fölé hajolt, s keresett benne valamit. Aztán megfordult. Ijedt, kutató tekintettel. Pontosan a szemembe nézett.

– Nem a magáé ez az erszény? – kérdeztem.

– Jaj, dehogynem! Köszönöm szépen!

Idősebb nénike volt, olyan nagymama-külsejű. Bedugta az erszényt a zsebébe, aztán a kocsiban fekvő valakihez fordult.

– Látod, mit csináltál, te, haszontalan? Csak próbáld még egyszer a kezedbe venni az erszényemet! – Újra nekem beszélt: – Ide beteszem a kocsiba az erszényemet, de mindjárt kiveszi, és játszik vele!

A kocsiban fekvő hölgy – gondolom, hölgy volt – kerekre tágította kék szemét. Nem értette a történteket.

– Csúnya baba! Haszontalan baba! – kezdte megint szidni a nénike a hölgyet.

– Ne szidja – mondtam lovagiasan –, hiszen megvan az erszény.

– Az igaz. De mi van, ha nem egy úriember találja meg?

Kissé zavartan mosolyogtam.

„Mi van, ha nem egy úriember találja meg?” – tűnődtem. Honnan tudja a nénike, hogy *úriember* vagyok? A kalapomról? És azt hiszi, hogy az úriemberek nem lopnak? Emlékezhetne rá: bizony az úriemberek is loptak annak idején, csak, persze, nem fillereket. De hogy visszaadtak volna például egy százezer dollárral megtömött erszényt! . . .

Közben a nénike eltűnt valamerre. De egyszer csak észrevettem: egy útjavító háziko mögött állt, kezében az erszénnyel, és pénzt számolt.

Mégse volt benne olyan biztos, hogy úriember vagyok?

Kati

Katinak is köze van a színházhoz, amennyiben az unokanővére színésznő. Kati hatéves, és vidéken lakik. Nemrég feljött a mamájával Pestre, és természetesen, az úttörővasúton kívül az a színház is szerepelt a programon, amelyben a színésznő játszott.

A színházi est előtt a színésznő magyarázta a darabot Katinak, körülbelül úgy, hogy van egy fekete király, akinek van egy fehér felesége, aztán minden csúnyát beszélnek a fekete királynak a feleségéről, mire az megöli a feleségét. Vagyis így mondta el az Othello tartalmát.

– Érted?

Kati fölényesen legyintett.

– Persze, hogy értem. A királyné megcsalja a királyt, és ezért a király megfojtja.

A színésznő arra gondolt: hiába, nincsenek gyerekek. De aztán csodálkozva látta, amikor előadás közben le-lepillantott a nézőtérre, hogy Kati a mackójával az ölében ül az első sorban, s azt is észrevette, hogy a mackó buksija néha Kati feje magasságába emelkedik.

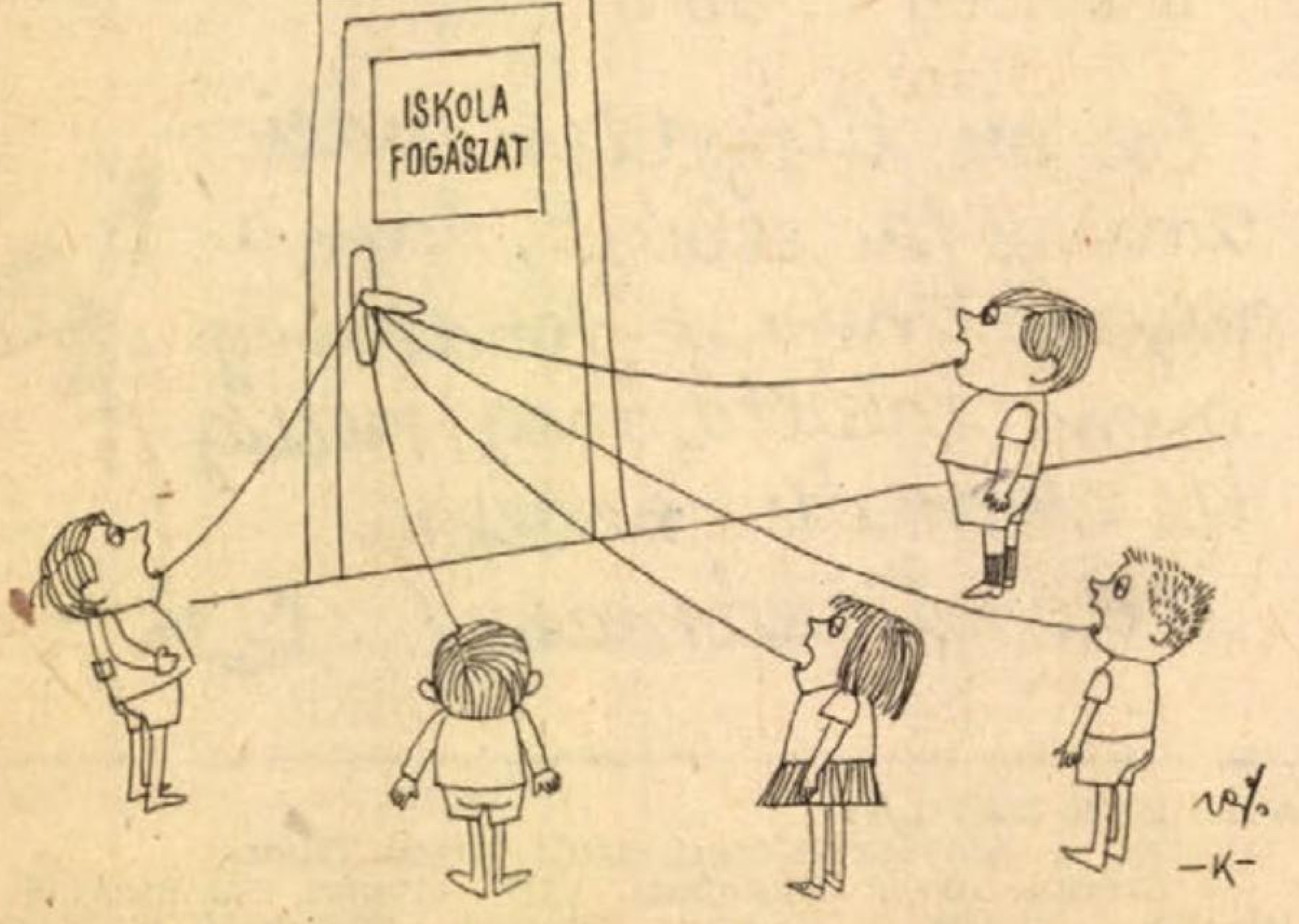
– Feltartottam, hogy jobban lásson – magyarázta Kati magától értetődően az előadás után.

– Úgy látszik – gondolta a színésznő – mégis vannak gyerekek.

Fendrik Ferenc

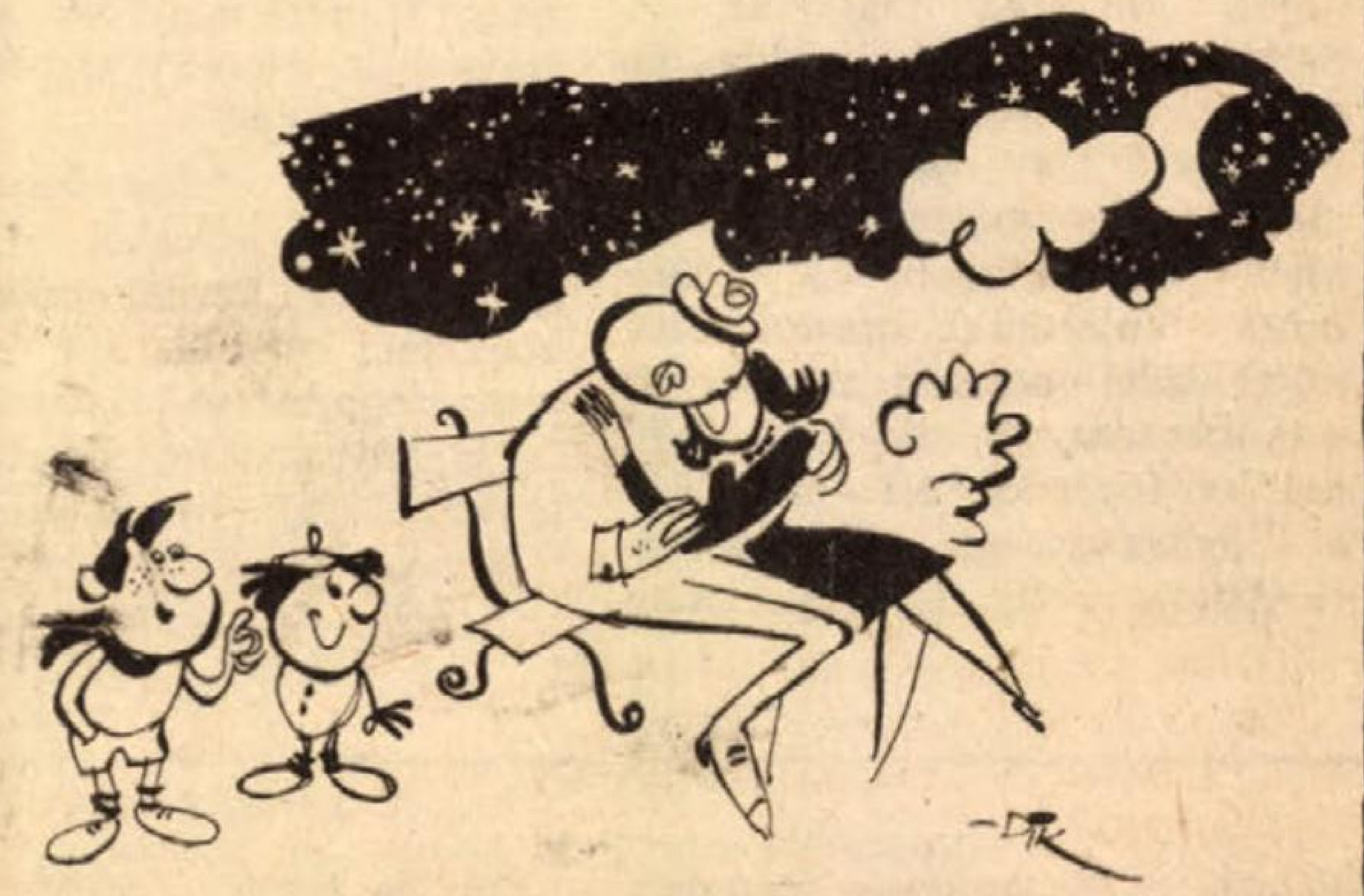
Ötöt egy csapásra

Kaján Tibor rajza

Szakértő

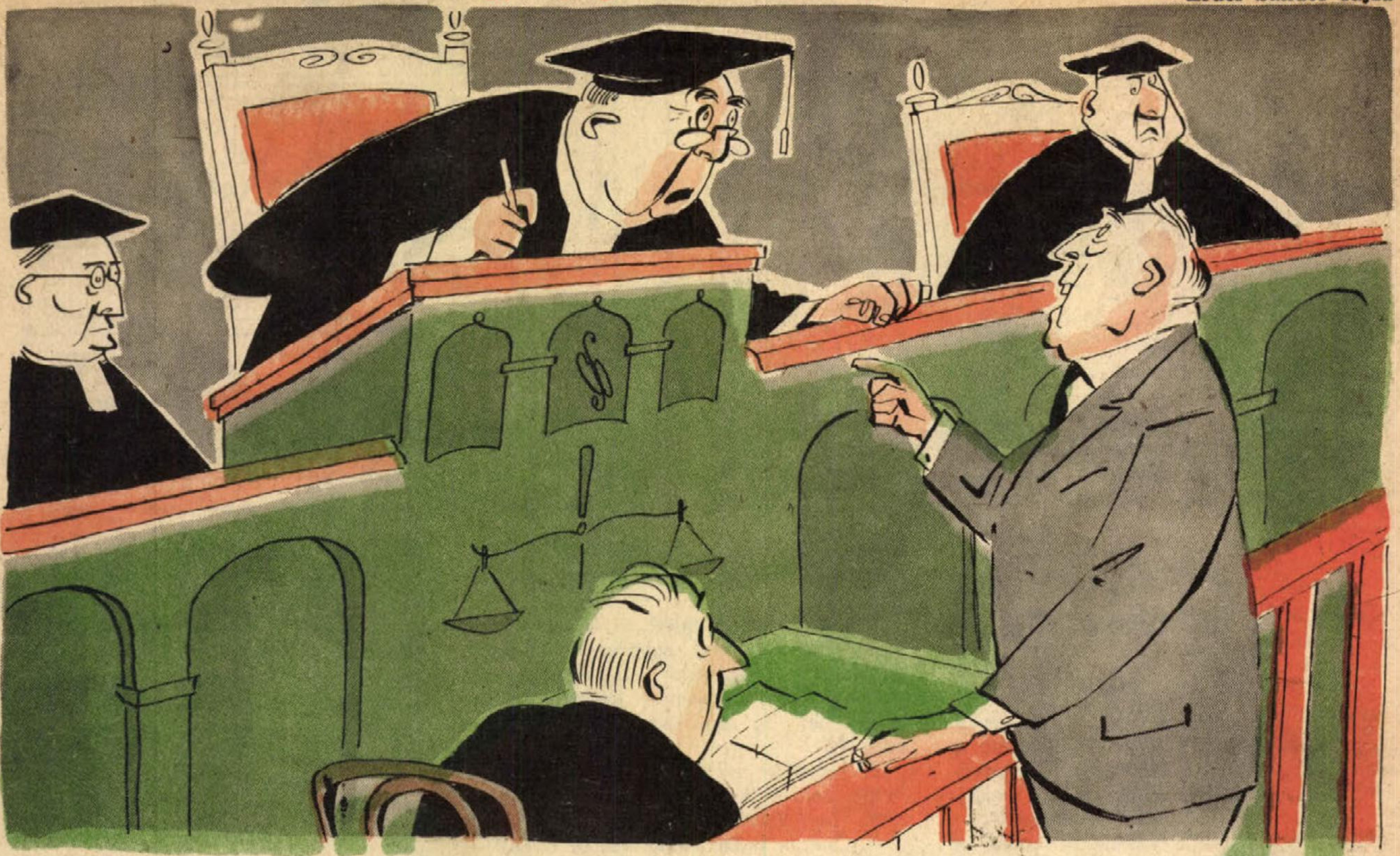
Sajdik Ferenc rajza

– Látod, ez a giccs . . .

Egy nyugatnémet bíróságon

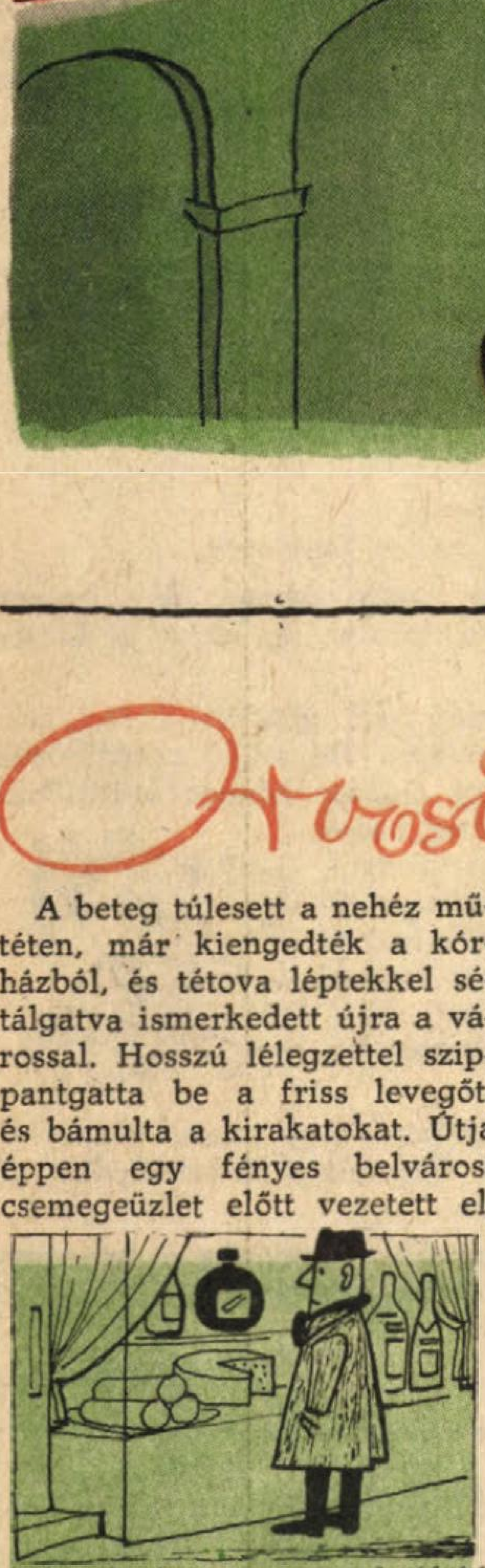
Erdei Sándor rajza

– Elnök úr, én akkor parancsra gyilkoltam...
– Kinek a parancsára?
– Az önére, elnök úr!...

Orvosi etika

A beteg túlesett a nehéz műtéten, már kiengedték a kórházból, és tétova léptekkel sétálgatva ismerkedett újra a várossal. Hosszú lélegzettel szippantgatta be a friss levegőt, és bámulta a kirakatokat. Útja éppen egy fényes belvárosi csemegeüzlet előtt vezetett el,

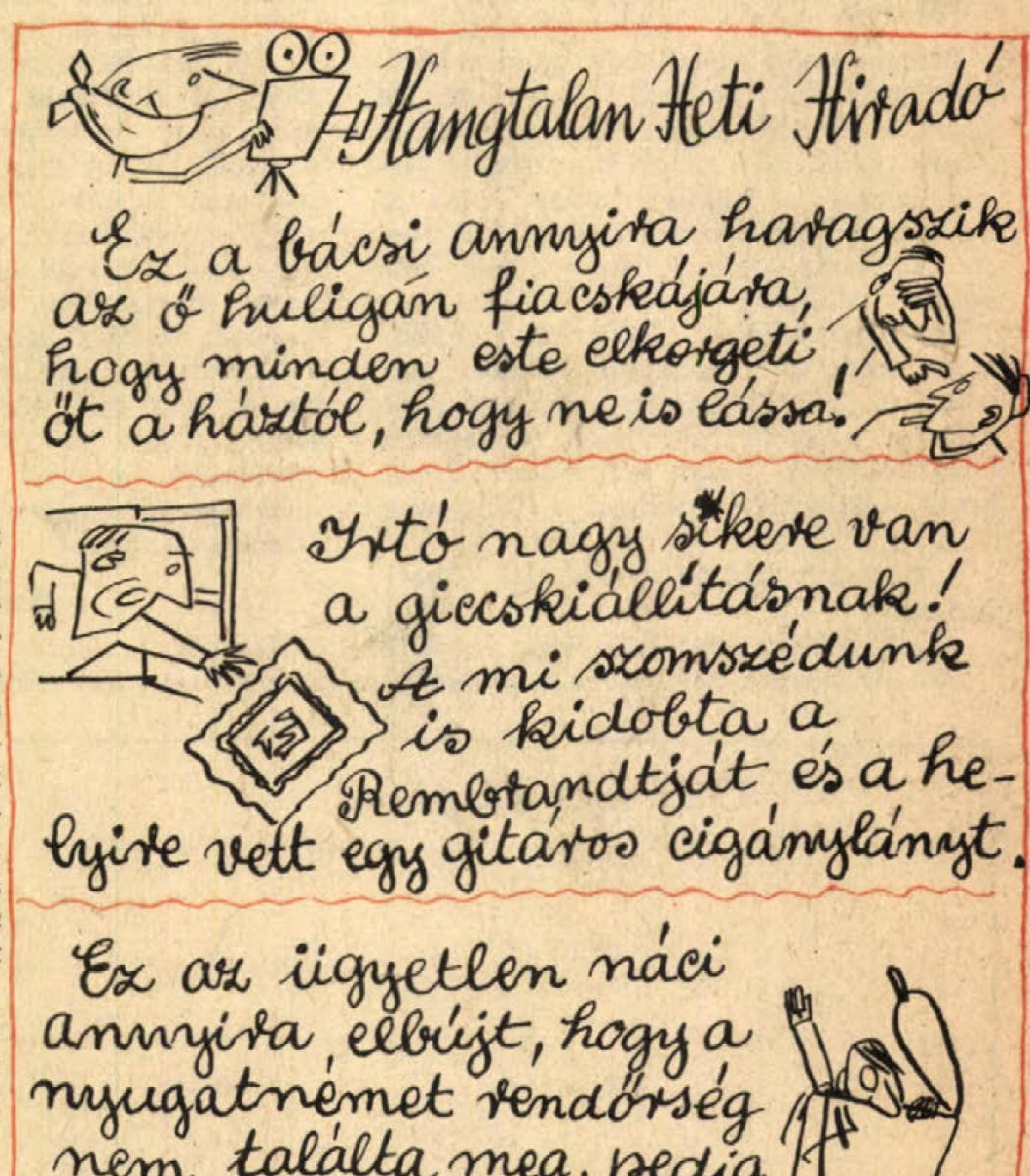
a kirakatban pompás külföldi italok kellették magukat. A beteg sohasem volt iszákos, és sohasem vágyott különleges italokra. De valami mégis megütötte a fényes címkék láttán. – Persze, az orvos – gondolta. Valamivel igazán illik meghálálni odaadó munkáját, gondosságát, végeredményben az életét köszönheti neki. Már a kórházban is lelkiismeretfurdalása volt, de pénzt nem mert felajánlani a doktornak, tudta, mostanában igen szigorúan őrködnek az orvosi etikán. Viszont egy üveg, jófajta ital, azt talán nem utasítja vissza.

A beteg belépett az üzletbe, és nézegette a külföldi palackokat. Az egyikről a szőlőt érlelő itáliai nap nevetett rá, a másik a kandallóban lobogó szálas fahasábok fanyar angol illatát lehelte, a harmadik sötét, mély pincék mohos palackjaira emlékeztette. Aztán az árakat nézte. Ez viszont vékony pénztárcájára emlékeztette. Az a butéliás üveg, amely fennen hirdette, hogy a nagy francia uralkodó kedvenc itala volt, szerény 530 forintért kellette magát.

A beteg dolgavégezetlenül ment ki az üzletből. – Á! – gondolta –, veszek inkább három szál szegfűt, azt biztos el meri fogadni az orvosom.

És fütyörészve lépett be a legközelebbi virágüzletbe...

T. P.

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 61.0138 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány utca 3. — Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.